Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2242 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 18 iulie 1956

Brigada a VIII-a seceră bine

După ce şi-au aliniat tractoarele şi secerătorile-legători la umbra salcîmilor de lîngă drumeagul ce duce spre sat, mecanizatorii au pornit în recunoaştere. Mergeau pe lîngă tarlalele întinse de grîu care îşi legănau alene spicele grele la cea mai uşoară adiere a vîntului.

— Dacă va fi tot aşa de cald, peste 2—3 zile putem începe — se Costică Arghiroiu, şeful brigăzii.

— Putem începe şi mai repede. În tarlaua asta se pare că-i mai copt — şi-a dădu părerea tractoristul Gheorghe Buzoianu, care încerca un bob din spicul ce l-a fărîmat în palme. Au încercat şi ceilalţi boabele pe rînd şi i-au dat dreptate. Grîul din tarlaua de peste drum era mai copt. Puteau începe secerişul chiar de a doua zi.

Mecanizatorii s-au întors la vagonul dormitor şi fără să-l îndemne cineva au început să-şi revizuiască maşinile. Şeful de brigadă a cules un mănunchi de spice şi a plecat în sat să discute cu preşedintele.

Nicolae Titirişcă, preşedintele gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Traian, privind mănunchiul de spice l-a întrebat pe Arghiroiu despre starea maşinilor. După ce s-au sfătuit, membrii consiliului de conducere au hotărît să înceapă secerişul chiar a doua zi, pe tarlaua unde grîul era mai copt.

Arghiroiu s-a îndreptat bucuros spre tabără să ducă vestea şi celorlalţi tractorişti.

A doua zi, cînd colectiviştii au venit la cîmp, tractoriştii seceraseră deja trei hectare. Pe mirişte erau împrăştiaţi sute de snopi aurii care aşteptau să fie clădiţi în clăi. A început o adevărată întrecere între mecanizatorii care secerau şi colectiviştii care aşezau snopii în clăi.

Bilanţul primei zile de seceriş a fost bun. Cu 3 secerători-legători s-au secerat 24 de hectare. După ce au mîncat cu poftă din tocana de miel gătită de Rădiţa Isac, bucătăreasa brigăzii, mecanizatorii s-au adunat la sfat.

— Văd că am început destul de bine. Mă bucur. Putem face însă şi mai mult. Azi ne-am realizat şi depăşit planul pe brigadă. Buzoianu a secerat 11 hectare, Duţu 8 hectare iar Constantin 5 hectare.

Dar de ce nu şi-a realizat Constantin planul? Ştiţi bine că noi am răspuns chemării mecanizatorilor de la S.M.T.-Chirnogeni, care au pornit în primăvara acestui an să muncească sub lozinca: „Nici un tractorist sub plan". Ce-i drept, Constantin e nou în brigada noastră. Trebuie să-l ajutăm să muncească şi el bine. Maşinile trebuie puse la punct întotdeauna de cu seară. Nu-i deajuns să facă Buzoianu 11 hectare. Fiecare poate să-şi îndeplinească şi chiar să-şi depăşească planul — a vorbit Arghiroiu.

— Eu zic să ne pregătim împreună maşinile, propuse Buzoianu.

— Trebuie să cîştigăm drapelul de brigadă fruntaşă cu orice preţ, acum la seceriş — şi-a spus Duţu părerea. De fapt a dat glas şi gîndurilor celorlalţi. Brigada lor a fost fruntaşă în toată campania de primăvară. Au pierdut drapelul doar în ultima decadă. Dar nu sînt ei oamenii care să se dea bătuţi uşor.

Tot discutînd, se făcuse tîrziu. Totuşi, băieţii nu s-au culcat. Arghiroiu şi Buzoianu au făcut o partidă de şah. Ceilalţi s-au adunat în jurul lui Duţu care le citea dintr-o carte.

★

E ora 11. Vestea că toţi tractoriştii din brigadă şi-au îndeplinit planul pînă la ora asta s-a răspîndit cu iuţeala fulgerului. Şeful de brigadă, pontatorul şi mulţi colectivişti le-au strîns mîinile bucuroşi. Bucătăreasa a făcut rost de carne să le pregătească ceva bun de mîncare. Fiecare îşi arată mulţumirea faţă de harnicii tractorişti. Deodată însă o defecţiune la secerătoarea-legătoare condusă de Buzoianu. S-au rupt două şuruburi la biela care antrenează cuţitul secerătorii. Arghiroiu a dat fuga în sat şi a vorbit cu staţiunea la telefon pentru a li se trimite urgent mecanicul de sector. Acesta era la altă brigadă şi nu putea să vină pînă a doua zi. Cînd a auzit aceasta Buzoianu a încălecat pe bicicletă şi s-a oprit în sat, la cooperativă. A cumpărat şuruburile necesare şi s-a întors la cîmp. În mai puţin de o oră şi-a reparat singur secerătoarea, apoi a pornit cu toată viteza la treabă.

La seceriş e mult şi o oră pierdută în zadar. Grîul se scutură sau poate veni ploaia. Dar cu flăcăi ca cei din brigada a VIII-a de la S.M.T. Griviţa, raionul Slobozia, colectiviştii pot fi liniştiţi. Nu se va pierde nici un bob de grîu. Dovadă poate fi şi faptul că ei seceră zilnic cite 30 de hectare în loc de 18 hectare cît e planificat. Şi Constantin C. Dumitru merge acum în pas cu ceilalţi. Îşi realizează şi depăşeşte planul cu regularitate. Aşadar, acum, în brigadă nu lucrează nici un tractorist sub plan.

ANA CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bucureşti

Spicele pionierilor

ZIMNICEA (de la corespondentul nostru). — În curtea taberei pionereşti din comuna Pietroşani, forfota a început mai devreme ca de obicei. Era prima zi de cules a spicelor. Pionierii s-au sculat de cum s-a luminat de ziuă. Spicele se adună mai uşor pe răcoare. În sfîrşit s-au adunat cu toţii. Paulina Panduru, instructoarea superioară de pionieri, le-a dat ultimele sfaturi apoi au pornit la drum cîntînd. Ajunşi la tarlaua unde fusese secerat orzul, pionierii au început munca. Dar în prima zi n-au reuşit să adune spice prea multe, deoarece a plouat. Curînd însă norii s-au împrăştiat şi soarele a devenit din nou stăpînul cerului. A doua zi, pionierii s-au dus din nou la cules de spice. Ziua a fost frumoasă şi pionierii au muncit cu spor. Snopii se înmulţeau mereu.

Cînd au treierat spicele de orz adunate în două zile, nu mică a fost bucuria lor cînd au văzut că au strîns peste 300 kg. de boabe. Şi acesta a fost doar începutul!

Vara îşi revarsă bogăţia grînelor. În buncherele combinelor curg boabe de aur roşcat — pîinea nouă. În urma secerătorilor-legători se înşiră snopi grei, pe care mîini harnice îi string apoi în clăi. Tractoriştilor li se deschid adevărate bulevarde; fiarele plugurilor trag brazde negre în miriştea galbenă.

Fotografia noastră vă prezintă un asemenea tablou: tractoristul utemist Alexandru Coteţ, de la S.M.T. Remetea Mare, regiunea Timişoara, execută arături de vară pe ogoarele colectiviştilor din comuna Izvin. Nici o zi nu se pierde, nici o lucrare nu este amînată. Oamenii harnici încă de pe acum — cînd de abia se strînge recolta nouă — pregătesc terenul pentru alte însămînţări, pentru recolte viitoare.

Foto: EUGEN CSIKOŞ

Cu combina romînească pe holde

GALAŢI (de la corespondentul nostru). — În inima Bărăganului se află G.A.S. „Justin Georgescu", din raionul Călmăţui. În depărtare, pe ogoarele gospodăriei, se văd mişcîndu-se ca nişte corăbii pe valurile unei mări, combinele ale căror cuţite muşcă din lan şi care adună în traista largă a buncherului bogăţie de boabe aurii. De cîteva zile muncitorii din gospodărie au început lupta pentru strîngerea recoltei.

În acest an gospodăria a fost înzestrată cu noi maşini şi unelte agricole. Pe lîngă diferitele tipuri de combine din Uniunea Sovietică, din R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Ungară au sosit aici şi 6 combine „C-1" fabricate la noi în ţară. Cu o asemenea combină, în 10 ore de lucru, doi muncitori reuşesc să secere păioasele, să treiere şi să baloteze paiele de pe o suprafaţă de 7—10 hectare.

Pe tînărul Nicolae Caraman l-am întîlnit pe cîmp, la tarlaua de grîu. El se numără printre cei mai buni combineri din gospodărie. În campania de recoltare din acest an el a primit o nouă maşină, una dintre cele şase combine romîneşti.

— Lucrez de două zile cu această maşină şi pot spune că sînt mulţumit. Am reuşit foarte repede să mă deprind cu ea, s-o cunosc.

Tînărul combiner s-a urcat la volan şi intră din nou în lan. Zilnic el reuşeşte să recolteze cu combina romînească 12-13 tone de cereale.

Un băiat care a ştiut să înveţe

Nu prea înalt, puţin cam tras la faţă, cu ochii căutători, cărora nu le scapă nimic, mereu zîmbind, mereu dispus să-ţi adreseze o vorbă încurajatoare, prietenească, să facă tot ce-i stă în putinţă pentru a-ţi veni în ajutor — aşa îl cunosc tinerii de la uzinele „23 August" din Capitală pe utemistul Marin Săceleanu. Este montor în secţia motoare, atelierul montaj final al marii uzine bucureştene. Cît despre meserie o consideră importantă şi nu ar schimba-o cu nimic în lume.

— Noi dăm viaţă motoarelor. Aici la noi, la montaj, este şi lucru de precizie. O siguranţă sau o bielă care nu este tocmai etanşă face ca motorul să nu meargă. Aşadar, precizie ca la ceasornicărie!

Montoru-i montor. Nu merge ca la strungărie sau turnătorie — „este piesa prea mare — mai iei un şpan", sau „nu ţi-a ieşit forma bine, nu o mai întrebuinţezi."

L-am cunoscut într-una din zilele în care tinerii de la marea uzină bucureşteană se străduiau să şi îndeplinească sarcinile reieşite din documentele celui de al II-lea Congres al U.T.M. În atelier zarva mare, obişnuită a unei zile de muncă. Pe un banc ceva mai retras, un nou motor de 450 C.P. era gata să ia drumul cine ştie cărei schele petrolifere sau poate drumul altei ţări pe calea ferată sau cu vaporul. Săceleanu stătea în mijlocul unor harnici constructori şi mai că nu se sătura privind noul născut. Într-o mînă ţinea 3—4 dălţi luate din dulapu-i cu scule, unde şedeau fără întrebuinţare, şi intenţiona să le ducă la sculărie.

Cînd un motor este gata să pornească din hala mare de la montaj final, constructorii se adună în jurul lui, — aşa sînt obiceiurile în sector — şi îşi amintesc de zilele acelea ale lui '49 cînd au fabricat pentru prima dată un asemenea produs. „Bobocii" ascultă cu luare aminte pe „veterani".

Săceleanu era în acele vremuri în uzină, dar asemenea povestiri îi aduc întotdeauna multă bucurie.

L-am văzut îndepărtîndu-se de grupul de tovarăşi — prilej pentru a sta puţin de vorbă împreună. Cu o privire poate ironică, ori cercetătoare, m-a studiat întrebîndu-mă: Ce doriţi?

— Dumneata eşti responsabilul brigăzii de tineret de aici?

— Responsabil pe dracu! Sînt montor, tovarăşe!

Tîrziu, cînd ne-am retras într-un loc mai ferit de zarva sectorului, mi-am dat seama că nu-i place să se laude cu titulaturile sale. Am dedus că nici cu gazetarii nu se prea împacă.

— Au mai fost pe aici, pe la noi, ziarişti care căutau oameni cu fapte deosebite. Fapte de toată ziua nu căuta nici unul. Şi apoi să fi citit în ziare fraze despre eroi pozitivi, despre fapte pe care le întîlneşti numai în romanele ştiinţifico-fantastice! Să nu crezi că la noi sînt oameni care sfarmă pietre în pumni — găsi el de cuviinţă să mă povăţuiască.

Uite, eu o să-ţi spun: „Sînt montor şi muncesc la uzinele „23 August" şi dumneata o să scri pagini întregi despre eroism, conştiinţă şi mai ştiu eu ce..."

M-am angajat solemn că voi aşterne pe hîrtie lucrurile şi întîmplările aşa cum mi le va povesti, bineînţeles selecţionîndu-le pe cele mai reprezentative.

Îmbrăcat în salopeta-i pătată de uleiuri, Săceleanu lucrează la montajul motoarelor de 120, 190 şi 450 C.P. Este drept că cele mai dragi îi sînt cele de 450. Dimensiunile lor îţi încîntă parcă privirea.

Din cîte mi-a povestit, primele zile pe care le-a trăit în uzină au parcă o şi mai mare semnificaţie. Să vedem.

Terminase Şcoala profesio-

(Continuare în pag. 2-a)

Zile de vacanţă ale studenţilor Universităţii „C. I. Parhon"

S-a terminat de mult anul universitar. Iată vacanţa. Cum o vom petrece, ce vom face? Veşnic aceleaşi întrebări şi le-au pus studenţii, dar răspunsul este mereu altul. În cîte feluri nu se poate petrece vacanţa!

Este foarte greu să întocmeşti un calendar în care să cuprinzi (deşi numai pentru două luni) gusturile, intenţiile fiecăruia.

Să răsfoim totuşi numai filele pe care am reuşit să le desprindem din marele şi darnicul registru al vacanţei.

...„Noi am fost în excursie", vor spune studenţii de la Facultatea de filozofie, ziaristică, biologie etc.

Într-adevăr, timp de o săptămînă studenţii Facultăţii de filozofie şi ziaristică au fost oaspeţii minerilor din Valea Jiului şi ai siderurgiştilor de la Hunedoara. Nu este un lucru de nimica să-l vezi pe Haidu Iuliu şi pe ortacii lui la lucru. Dar pe furnalişti şi oţelarii de la Hunedoara?... Viitorii filozofi şi ziarişti au cunoscut practic o parte din realizările poporului nostru.

Şi pentru cei care rămîn în Capitală vacanţa se întrevede a fi atractivă. În acest an s-au luat măsuri din timp pentru a asigura un program cît mai atractiv la cluburile de vară studenţeşti. Clubul organizat la Universitatea „C. I. Parhon", de pildă, va avea pe lîngă nelipsitul dans, programe culturale aproape în fiecare zi, la care îşi vor da concursul artişti de frunte din Capitală.

La odihnă vor pleca şi în acest an, gratuit, aproape 500 de studenţi ai Universităţii „C. I. Parhon" — la Buşteni, Eforie, Tuşnad, Vasile Roaită, Predeal, Borsec, Vatra Dornei etc. La acestea se adaugă şi casele de odihnă organizate pentru studenţi la Sighişoara, Homorod, Covasna, Ocna Sibiului, Azuga, Constanţa, Mamaia şi Vasile Roaită.

De asemenea, Comitetul Central al sindicatelor muncitorilor din învăţămînt organizează pentru studenţi în lunile iulie şi august un număr de şapte excursii didactico-ştiinţifice în principalele oraşe şi staţiuni balneo-climaterice din ţară.

...Numai cîteva zile din marele registru al vacanţei, cîteva acţiuni.

S. ANDREI

LA NĂVODARI

Cititorul nostru a fost obişnuit să i se vorbească în presă despre Năvodari. Poate că aproape fiind marea cea atît de albastră, Năvodariul a atras mulţi vizitatori dintre cei ce se îndeletnicesc cu scrisul prin gazete.

Adevărul adevărat: La Năvodari se construieşte masiv. Şi interesul nostru, al celor tineri, este atras mai cu seamă de faptul că aici construiesc tinerii. La ora cînd au fost culese cele de faţă, pe şantierul Uzinei de superfosfaţi şi acid sulfuric, se aflau peste 450 de brigadieri. Undeva la administraţie am văzut biletele de drum ale brigadierilor. Aveau o singură staţie de destinaţie şi sute de staţii de plecare: Bucureşti, Tulcea, Piteşti, Craiova, Suceava, Hîrşova, Feteşti etc.

Apoi i-am cunoscut pe cei care călătoriseră cu aceste bilete şi se gîndiseră îndelung la ce vor avea de făcut aici, cum va fi, dacă există sau nu minge de fotbal...

Din ce-am văzut eu nu vă pot arăta decît ce a încăput în chenarele cîtorva fotografii:

1 Alături de un meşter bătrîn, a urcat în această dimineaţă schelele şi o brigadieră. De mult obişnuită cu munca pe şantiere Botoşan Ştefania a prins acum îndemînarea minuirii cărămizilor.

N-am putut să-i luăm o fotografie din prim plan, ea fiind atît de mult ocupată.

Păcat. Ştefania se bucură nespus pentru tot; pentru că o cunoaşte tovarăşul Găvruş (prim secretarul regiunii U.T.M.), pentru că lucrează pe şantiere ale tineretului de 6 ani încoace, pentru că sub mîna ei zidurile se înalţă tot mai mult, într-adevăr văzînd cu ochii, pentru că acum s-a hotărît să mai înveţe o meserie de şantier, pentru că are băieţi buni în echipă, pentru că am fotografiat-o, pentru tot.

2 S-au terminat orele de lucru. Însufleţirea de pe şantier s-a mutat acum în tabără. Şi aici timpul e foarte preţios. Cîte nu poţi să faci în timpul liber?

Grupul din fotografia noastră şi-a găsit o ocupaţie cum nu se poate mai plăcută şi mai folositoare.

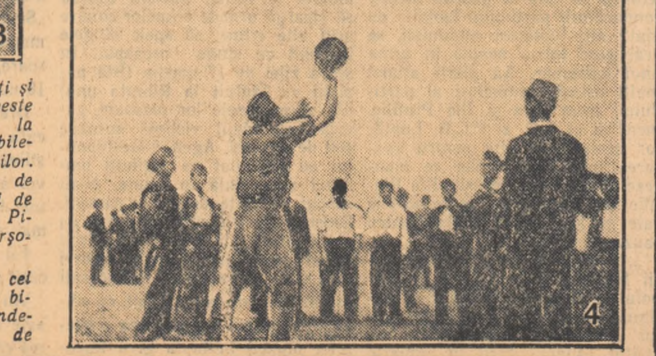
Aşa că ei au putut fi găsiţi în această după-amiază stînd în iarba din spatele taberei şi învăţînd cu plăcere şi sîrguinţă frumoasele cîntece ale brigadierilor.

3 Şi... undeva într-un loc mai „ferit" se nasc mugurii inevitabilelor idile...

4 Apoi... mingea la care se gîndeau din tren brigadierii, iată, există şi se supune voinţei unor sportivi atît de dibaci.

Foto-text
C. MIHAI

FOILETON

I. T. B.-ul contra lui Aristotel

Presa ne comunică zilnic numele multor fruntaşi în întreceri, inovatori care, punîndu-şi la contribuţie spiritul inventiv, aduc preţioase îmbunătăţiri procesului de producţie. Este nedrept însă faptul că nu se popularizează în aceeaşi măsură şi inovatorii din alte tărîmuri de activitate, de pildă, eroii anonimi, modeşti, dar pătrunşi de chemarea misiunii lor istorice, ai muncii administrativ-organizatorice. De ce, mă rog, să nu se generalizeze larg, cu ajutorul fotografiilor, desenelor, schemelor, experienţa acestora spre binele tuturor. Această lipsă de reclamă nu poate aduce decît pagube şi ea a provocat deja primele victime în persoana unor oameni deosebit de talentaţi a căror inovaţie este aproape necunoscută şi nepreţuită, deşi e atît de meritorie.

Dar să spunem lucrurilor pe nume.

Să ştie toată lumea că vajnicii inovatori activează la I.T.B. spre folosul publicului călător. Acestui public îi închină ei toate capacităţile, strădaniile şi năzuinţele lor. Şi aceste nobile eforturi au dat într-adevăr rezultate de seamă.

Mulţi inovatori din fabrici şi uzine creează dispozitive noi care măresc productivitatea muncii, spărgînd vechile norme, înfrîngînd vechile obiceiuri care deveniseră aproape legi. Inovatorii de la I.T.B. sînt mai îndrăzneţi, ei au hotărît să lase în pace vechile obiceiuri care devin aproape legi, deoarece constituie o pradă prea mică pentru ei, şi au dat lovitura cea mare declarînd război chiar legilor şi anume legilor logicii în persoană. „De ce, şi-au spus ei, să repetăm ca nişte papagali de mii de ani formula prăfuitului ăla de Aristotel după care A egal A şi nu B. Ia să facem noi acum repede o inovaţie în care A să fie egal cu B. Să moară de necaz Aristotel, nu alta".

Şi au făcut-o. Au luat hîrtie şi creion şi au conceput un aviz care se numeşte „Răspuns la sezisările călătorilor" şi care este afişat, spre disperarea tuturor celor care gîndesc în mod normal, pe geamurile a numeroase autobuse şi tramvaie din Bucureşti. Ce se poate citi în această înţeleaptă lucrare? Se poate afla că aglomeraţia în unele tramvaie şi autobuse se datorează nu proastei planificări a circulaţiei acestora pe traseu sau numărului insuficient de vehicule de pe anumite linii, ci faptului că... „unii pasageri nu-şi plătesc biletul".

Iată o logică inovatoare de tipul „foaie verde loboda, dă-te jos din corcoduş". Cu alte cuvinte, dacă fiecare pasager ar plăti biletul ar fi mai mult loc în tramvai şi autobuse şi n-ar mai fi înghesuială. Asta inovaţie, zic şi eu. Imaginaţi-vă cum funcţionează ea. Într-un vagon de cincizeci de locuri intră o sută de pasageri care stau înghesuiţi. Deodată, cinci dintre cei o sută încep să aibă remuşcări că din cauza aglomeraţiei provocată de zgîrcenia lor, călătorii se calcă unii pe alţii pe bombeuri, îşi frîng reciproc oasele. Plini de căinţă, ei scot cîte 25 de bani pe care îi înmînează taxatorului. Nu apucă bine să-şi plătească biletul ultimul delicvent că vagonul se lărgeşte subit şi fiecare din cei 100 de pasageri primeşte un loc pe un scaun capitonat, cu scrumieră şi veilleuză. E minunat, nu? Şi cînd te gîndeşti că pentru asta n-a trebuit decît să se dea un mic bobîrnac bătrînului Aristotel. Iată ce înseamnă genialitate!

Propunem să se organizeze şi mai prost graficul circulaţiei tramvaielor şi autobuselor, să nu vină un vagon de tramvai timp de trei ore pe linie pentru ca apoi să năvălească zece vagoane în cinci minute pe aceeaşi linie, să se reducă numărul vagoanelor şi autobuselor de pe liniile aglomerate şi să fie transferate vehiculele astfel disponibile pe liniile neaglomerate. Se va crea astfel o situaţie mai prielnică pentru ca publicul călător să preţuiască aşa cum se cuvine inovaţia de la I.T.B. bazată pe principiul „Vara, într-un vagon aglomerat călătorii care şi-au plătit biletul nu transpiră".

MIRCEA ANDREI

ANCHETA noastră

În aceste zile în întreprinderile din Capitală, printre muncitori ai să vezi numeroşi curioşi, tineri care privesc cu atenţie maşinile, stau de vorbă cu muncitorii în legătură cu procesul tehnologic, notează în carnete, fac calcule...

Aceştia sînt studenţii veniţi din diferite institute de învăţămînt superior din ţară, care îşi efectuează practica de vară în producţie.

În rîndurile de mai jos dăm doar cîteva aspecte din munca practică depusă de studenţii Institutului politehnic-Bucureşti.

La practică

TIMP PETRECUT CU FOLOS

E greu de apreciat al cui merit este mai mare în buna reuşită a practicii în producţie pe care o parte din studenţii anului IV al Facultăţii de electrotehnică o efectuează la Întreprinderea „Electroaparataj".

Interesul depus de Institutul politehnic, deplina înţelegere a conducerii întreprinderii, munca de îndrumare şi controlul din partea delegatului institutului şi în ultima instanţă — conştiinţa studenţilor, toţi aceşti factori îmbinaţi în mod armonios s-au concretizat în participarea activă a studenţilor la procesul de producţie.

Încă din prima zi de practică, inginerul şef Gh. Cosmin a dat studenţilor îndrumări scrise care veneau să complecteze mult mai concret programul de practică dat de Institut.

Iar studenţii, conform programului, au început practica în secţii. Cum era firesc, au început prin a face cunoştinţă cu toate fazele procesului de producţie, ajutaţi fiind de cei care lucrau efectiv la maşini, sau de către inginerul conducător.

În secţia montaj, studenţii practicanţi nu s-au mulţumit să asiste doar la realizarea diferitelor operaţii practice, ci ei înşişi au lucrat alături de muncitori, aducîndu-şi aportul la îndeplinirea planului. Necula Alexandru şi Georgescu Mircea, de pildă, au montat cîteva întrerupătoare automate monopolare. De asemenea, studenţii Agapia Stelian, C. Liviu, Niculescu Vasile şi C-tin Doina au lucrat la montarea unor întrerupătoare automate.

Practica studenţilor la „Electroaparataj" a cunoscut însă şi alte forme de activitate decît aceea în producţie. La cererea studenţilor, s-a ţinut un ciclu de 5 conferinţe legate de specificul producţiei fabricii, conferinţe expuse de cei mai buni ingineri din întreprindere. Apoi, cu sprijinul efectiv al asistentei Lefter Cecilia, s-au făcut vizite la întreprinderile „Electromagnetica" şi „Clement Gottwald", lucru care a dat posibilitate studenţilor să se orienteze asupra produselor fabricate de alte întreprinderi din specialitatea lor.

PREOCUPARI...

Ca să găseşti studenţii practicanţi de la uzinele „Vasile Roaită" este ceva mai greu. Totuşi, dacă ai o „călăuză" bună îi vei găsi, mai ales că au devenit cunoscuţi printre muncitorii uzinelor. Căci studenţii din anul IV al Facultăţii de ingineri economişti au un singur ţel: cînd vor termina practica de specialitate din acest an, să constate că şi-au fundamentat în mod serios cunoştinţele teoretice căpătate la cursuri.

Şi, mai mult ca sigur că acest ţel îl vor atinge.

Primind îndrumările necesare de la ing. Sipoş, delegatul întreprinderii, proaspăt absolvent al Institutului politehnic şi depunînd eforturi pentru a nu scăpa nimic din ce ar putea afla în aceste zile de practică, mulţi studenţi se pot declara mulţumiţi de cele învăţate în acest an de la muncitorii şi inginerii uzinelor „Vasile Roaită".

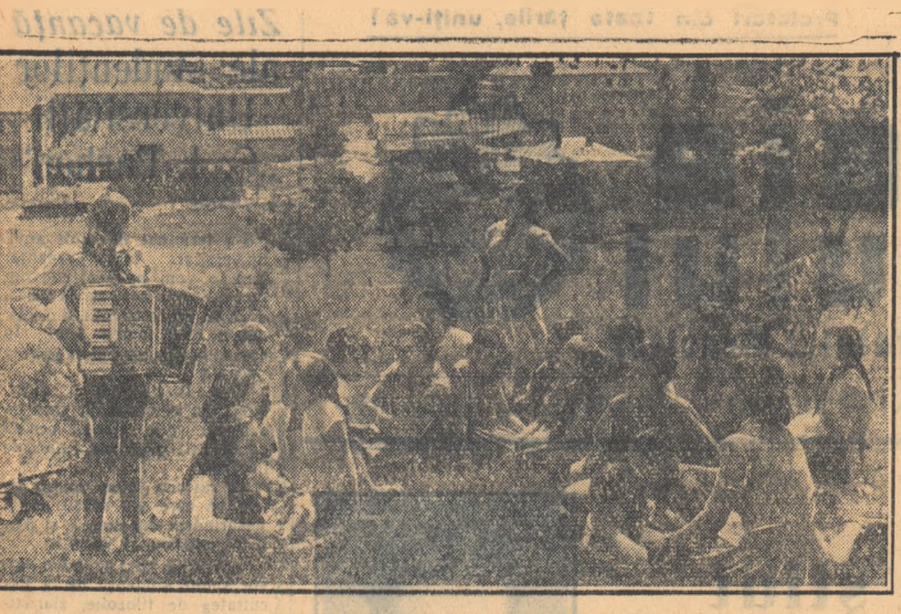
...ŞI „PREOCUPARI".

Aceeaşi fabrică şi aceleaşi condiţii. Dar... alţi oameni.

Au trecut mai bine de două săptămîni de cînd studenţii anului I Tehnologie au început practica în producţie la uzinele „Vasile Roaită". Rezultatul? Să-l ascultăm pe inginerul şef al uzinelor.

— Dacă de ceilalţi studenţi de la Institutul politehnic Bucureşti sîntem mulţumiţi, despre studenţii din anul I, Facultatea de tehnologie, care fac practică la noi nu putem spune decît că sînt nişte plimbăreţi şi chiulan-

(Continuare în pag. 2 a)

După un an de muncă rodnică, pionierii au luat vacanță. In taberele de odihnă la munte sau la mare, taberele de curte organizate pe lîngă școli, copiii își petrec clipe plăcute citind, jucîndu-se sau îmbogățindu-și cunoștințele.
Pionierii din tabăra Școlii nr. 8 mixte și a Liceului de fete și băieți din Bîrlad au înscris în programul lor pe lîngă distracții și curățirea islazului de buruieni. In fotografie: după muncă, ei se bucură din plin de odihna binemeritată. Cîntecele lor acompaniate de sunetele voioase ale acordeonului răsună pînă departe. Foto: AGERPRES

UN BĂIAT care a știut să învețe

(Urmare din pag. 1-a)

nală navală din Brăila. Unele lucruri văzute aici, pe șantierul unde fusese repartizat la absolvire, nu i-au făcut o impresie tocmai bună. Lipseau materiale, iar repartizarea oamenilor se făcea pe sprinceană. Noilor sosiți nu prea li se acorda încredere.

— Sînt prea tineri pentru asemenea lucrări și apoi unii din ei își fac pe neserioșii. Le spui să facă un lucru și te pomenești că au dispărut. Se ascund pe unde nici nu bănuiești și își afumă degetele cu chiștoace — se vorbea despre noii sosiți.

O săptămînă, două, o lună chiar „a ars gazul" și Săceleanu și nu putem afirma dacă a făcut bine sau nu cînd s-a ascuns într-o bună zi sub o bancă dintr-un compartiment de tren, de la a 3-a, și pînă la București, de frică să nu-l prindă controlorul, a tot tremurat.

Aflase că tovarășul Constantin Buzea, nea Constandin cum îi spune el, fost la rîndu-i muncitor pe șantierul naval, lucrează aci la București la uzinele „23 August". Așa că primul drum l-a făcut la marea uzină. Tovarășul Buzea l-a primit cum s-ar zice, cu cîntec.

— De, știu eu, măi Mărine. De angajat te angajezi, dar... tu trebuie să fii om...

— O să te convingi nea Constandine. De rușine să știi că nu te fac. Numai pune și dumneata o vorbă bună și ai să vezi.

Au trecut luni și chiar ani de atunci. Azi, dacă nevoile te duc pe la „montajul final" al uzinelor „23 August" din Capitală, nea Buzea îți va povesti despre Săceleanu numai în cuvinte alese. Și nu îl laudă degeaba. Ce este, este: merită tînărul ăsta din plin cuvintele ce le vei auzi.

Tinerii l-au ales responsabil brigăzii, utemiștii să le conducă organizația, iar cei mai în vîrstă — printre care poate și nea Buzea, el nu mi-a spus-o — vrînd parcă să-l aglomereze cu sarcinile, i-au încredințat și responsabilitatea grupei sindicale.

Cu multă recunoștință își aduce Săceleanu aminte de ceilalți muncitori din atelier care l-au îndrumat. Pe Dumitru Mihalea, de la care a învățat să regleze pompa de injecție, sau pe Mihai Lamatic, care i-a arătat pentru prima dată cum se reglează distribuția motorului cu explozie, Săceleanu îi respectă ca pe părinții lui. N-ar vrea din vorba lor să-i pici ceară. Dacă vreunul i-ar spune „Mărine, sări în foc!" el asta ar face-o. Deocamdată însă, ce-i drept, asemenea vorbe n-a auzit.

Cît privește îmbogățirea cunoștințelor profesionale, nu s-a mulțumit cu cele deprinse de la maiștrii și de la muncitorii cu experiență. La cursul de minim tehnic, al cărui elev este, Săceleanu s-a dovedit a fi tot atît de sîrguincios ca și în producție. Nu a lipsit de la nici un curs și s-a prezentat întotdeauna cu temele făcute.

O veche deprindere profesională m-a obligat și de data aceasta ca, înainte de a părăsi imensa hală unde văzusem atîtea lucruri și oameni, să trec și pe la tovarășul Dumitru Udrea, secretarul organizației de partid.

Comunistul Udrea, sau „tovarășul secretar" cum îl cunosc toți cei de aici, după ce termină de vorbit cu un tînăr care — după cum am dedus din discuții — nu prea respectă pe cei vîrstnici, a mai avut de adăugat doar atît:

— Mînjii ăștia obraznici, vezi cum cresc! Știi ce băieți buni sînt tinerii din secția asta? Habar n-ai!

De la el am aflat că și Marin Săceleanu, ca de altfel mulți tineri din sector, a fost de curînd primit în marea familie a comuniștilor.

Pentru toate acestea, obrazul lui nea Buzea nu a roșit, iar tovarășul Dumitru Mihalea și Mihai Lamatic sînt de multe ori veseli, iar tovarășul secretar spune la oricine, că mînjii ăștia, obraznici uneori, cresc văzînd cu ochii.

I. NEACȘU

Echipa de montori condusă de tovarășul Ion Jesnic de la întreprinderea de utilaj agricol din Bocșa Romînă regiunea Timișoara, lucrează la montarea cutiilor distribuitoare de îngrășăminte pentru cultivatorul suspendat K.R.N. 4—2.
Punînd deosebit accent pe organizarea și curățenia locului de muncă, echipa are o depășire zilnică de 100—150 la sută.
Foto: AGERPRES

Avantajul economic

Lumea îi spune oierie, dar pe nedrept. Aci se cresc și vite mari, porci și păsări tot de soi. E adevărat însă că oile merinos de Palas — creația colectivului care muncește aci — sînt renumite. Povestea lor e veche. De la oaia slabă ce dădea între 2-3 kg. lînă și pînă la cea de azi, care are o greutate de 64 kg și dă 6 kg. lînă, cercetările au străbătut un drum lung. Măsurat în timp ar însemna cam 30 de ani. Totuși experiențele pentru perfecționarea și întărirea constituției acestor oi nu contenesc. Alături de cercetătorii științifici, brigadierii Vasile Vlad, Nicolae Moldoveanu și tinerii Mihai Dudan și Nicolae Colilășeanu, cei mai buni crescători de oi, urmăresc cu multă grijă dezvoltarea mieilor de astă toamnă. Lucrul ar părea nefiresc. Miei de toamnă? Da. Cele 70 de oi născute în toamna trecută ne pot dovedi această afirmație prin simpla lor existență. Sînt foarte bine, se poate spune... Dar de ce miei de toamnă și cum se dezvoltă ei iarna? Aceste întrebări firești sînt de fapt acelea care au produs începutul cercetărilor.

In mai-iulie, cînd seceta arde pămînturile dobrogene, creșterea mieilor ce au abia 2-3 luni și trec numai la pășunat se oprește. Un alt fapt. După o iarnă în care oaia a dat lapte puțin, în primăvară vine mielul care ia laptele mult dat în urma pășunatului.

Din punct de vedere economic? Miei mai puțin dezvoltați, mai puțin lapte și mai puțină brînză pentru consum. Acestea sînt de fapt dezavantajele ce sînt înlăturate prin fătările de toamnă.

Oierie e nedrept să-i spunem Stațiunii experimentale zootehnice Palas și totuși, și noi ca și tov. director Timariu Savu, ne-am oprit în primul rînd asupra acestui sector de activitate.

Reparăm însă această greșeală — pentru a nu nedreptăți munca

Din munca cercetătorilor de la Stațiunea experimentală Palas-Constanța

din celelalte sectoare, care este de altfel destul de rodnică — prin prezentarea rezultatelor lor.

★

Gospodăria colectivă „N. Bălcescu" din Tuzla se mîndrește nu numai cu recoltele bogate pe care le obține, ci și cu vitele de rasă pe care le are. Vacile roșii de stepă adaptate de stațiunea experimentală la condițiile de climat și alimentație din regiunea Constanța sînt foarte rezistente și dau lapte din belșug. Colectiviștii sînt mulțumiți de ele. La fel de mulțumiți sînt cercetătorii care-și văd munca răsplătită prin rezultate.

Acum, pe lîngă mărirea greutății vacilor roșii de stepă, care aveau la început cîte 350 kg. și au ajuns la 480 kg., se urmărește creșterea producției de lapte și a procentului de grăsimi al laptelui.

Tinerii Listor Mina, Silvia Boghianu, mulgători, și Ileana Vasile, îngrijitoare de viței, aplicînd cu strictețe indicațiile tehnicienilor contribuie serios la aceasta.

Iarăși un lucru nou. In loc de 3-4 mulsori pe zi cercetătorii indică să se facă numai 2, seara și dimineața. Rezultatele preliminare dovedesc că: se obține aceeași cantitate totală de lapte pe zi ca și la 3-4 mulsori; se face economie de timp și de oameni. Avantajul economic este evident.

★

In curtea oricărei gospodine harnice găsești fel și fel de păsări. Dar la stațiunea experimentală? Găini ce dau 140 ouă și a căror producție de ouă va spori la 180-200 după viitoarele experiențe, rațe „Peking" de 4 kg., care pot crește bine fără acces la apă, curci albe cu o producție de 60 ouă prin desclocire periodică, curcani de peste 12 kg. — sînt numai cîteva rase în curs de formare.

Brigadiera Frusina Lala, îngrijitoarea Paulina Radu și inginera Elena Cătoiu — toate fete tinere și pline de zel și dragoste de muncă — contribuie zi de zi la îmbunătățirea acestor rase de păsări.

Ouă mai multe, carne mai multă, iată scopul urmărit și de cercetătorii din sectorul avicol.

★

Toate rezultatele acestea luate la un loc sînt de fapt condiții pentru îndeplinirea unui obiectiv central al Stațiunii experimentale zootehnice Palas — îmbunătățirea rasei animalelor și păsărilor domestice pentru a le face mai rentabile, mai avantajoase din punct de vedere economic.

ANGELA AVRAMESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanța

VERSURI DE LA CITITORI

Bartis Ferencz

Mama îmi coase cămașă

Miini străine — au cusut, dintr-o pînză de nea
pentru mine, cămeși dichisite frumos
pentru vară, iar iarna — din moale bumbac
și mătasă, să nu-nghețe din frig nemilos.

Insă toate s-au rupt, prefăcîndu-se-n zdrențe,
la fel cea în carouri ca și-aceea în dungi.
Zdrențuită-i de-atîta spălat chiar cămașa
de mătase din fire mai groase și lungi.

Dar cămașa din pînză de in, pentru care
acum, mama mea, pe cusut se așterne
nu se mai rupe, căci nu-i pentru bani,
ci-i din dragoste sfîntă cu fire eterne.

In romînește de O. CIRȚAN

LA PRACTICĂ

(Urmare din pag. 1-a)

gii. Zilele trecute i-am găsit pe studenții Daneș Mirel, Dincă Florea, Zamfir Nicolae, Băjeu C-tin și alții ascunși unde era umbra mai deasă.

Desigur, avea dreptate tov. inginer șef, dar se pune întrebarea: „oare numai studenții sînt de vină? Ce face îndrumătorul de practică din partea institutului?" Dar inginerul Ungur Alex. din partea uzinelor „Vasile Roaită"? Au exercitat ei un control serios pentru a face ca practica studenților din anul I să fie rodnică?

ȘI LA UZINELE „23 AUGUST"

Ionescu Gh., Brănescu Olimpia și alți colegi de-ai lor au pășit pentru prima oară pragul unei uzine. Noutatea pe care o prezenta prima lor practică în producție era prea mare ca să n-o aștepte cu interes.

In primele zile cînd au vizitat uzina au privit cu nesaț în jur. Totul îi impresiona: halele mari și luminoase, mașinile — deopotrivă cele uriașe ca și cele mici. Ii impresiona și mai mult munca sîrguincioasă a muncitorilor. Setea de a cunoaște îi făcea să privească totul cu interes, să pătrundă pînă în cele mai mici ascunzișuri, să întrebe, să noteze și mai ales să înțeleagă.

Nu s-au sfiit să pună mîna și să încerce ei înșiși cum se lucrează la o mașină, iar muncitorii le împărtășeau cu dragoste meseria celor care se arătau dornici să o cunoască. Și erau mulți aceștia.

Uzina a făcut totul pentru ca practica studenților să decurgă cît mai interesant și mai instructiv. Indrumătorii de practică și responsabilii se preocupă perseverent de studenți. Tot în scopul unei cît mai folositoare practici au găsit anul acesta o nouă formulă: fiecare student să fie repartizat pe cîte un loc de muncă.

Dar...

După cum vedeți există și un „dar". Dacă studenții anului I au înțeles că au venit în uzină pentru a învăța, studenții din anul III confundă uzina cu un loc de recreere.

Credeți cumva că preocuparea lui Iacob Ion, Sprînceanu Ariton sau Bacalu Ion este însușirea cunoștințelor practice? Departe de el.

Adesea îi poți vedea făcînd plajă în spatele turnătoriei. E adevărat că nimeni n-a dat peste ei. Asta pentru că și munca de control șchiopătează. Studenții din anul IV al Facultății de ingineri economiști vă pot confirma; de cinci săptămîni de cînd fac practică nu a venit nici măcar o singură dată cineva să-i controleze.

★

Practica în producție a studenților este în toi. Peste puține zile seriile de studenți care se află acum în uzine vor termina practica. Alte serii le vor lua însă locul. Și experiența de pînă acum, atît cea pozitivă cît și cea negativă, trebuie să constituie prilej de învățăminte.

M. NICOLAE și A. MOISE

Excursii didactico-științifice

C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt organizează în vara acestui an excursii didactico-științifice.

Excursiile se fac în afara concediului de odihnă, în lunile iulie și august, și se desfășoară pe 6 trasee, cuprinzînd diferite regiuni ale țării. Printre obiectivele acestor excursii se numără Combinatul metalurgic din Reșița, mina Petrila, Combinatul siderurgic Hunedoara, Castelul Hunyazilor, Cheile Dunării, șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, Cheile Bicazului, Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, „Ghețarul" de la Scărișoara, Muzeul Doftana, Salinele din Tg. Ocna, Castelul Peleș, Delta Dunării, litoralul Mării Negre și altele.

La excursiile didactico-științifice s-au înscris peste 1400 de învățători și profesori din întreaga țară.

De asemenea pentru cadrele didactice din diferite regiuni se organizează excursii în orașul București. Vizitarea Capitalei cuprinde printre altele Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", Uzinele „23 August", Muzeul de Artă al R.P.R., Institutul agronomic „N. Bălcescu", Muzeul „Gr. Antipa" etc.

(Agerpres)

CORESPONDENȚII ne scriu

Ajutorul celor mici

Cel mai mare, Stellan Gîscă, are abia 14 ani. Ceilalți, Gheorghe Ionescu, Ionel Puțureanu, Viorel Coman și Fane Fieraru, au între 13—14 ani. Toți sînt pionieri, copii ai colectiviștilor din comuna Ghizdaru (raionul Giurgiu). Poate că isprava lor ar fi fost trecută cu vederea de cei mai mulți, dacă n-ar fi fost consemnată într-unul din articolele gazetei de perete...

...Nu se luminase încă bine de ziuă cînd cele două brigăzi ale gospodăriei colective au intrat pe tarlaua cu grîu pentru a termina cît mai grabnic treaba. Seara, colectiviștii lăsaseră snopii înșirați pe miriște pentru a-i aduna în dimineața următoare în clăi. Spre mirarea tuturor, acum în zori nu mai aveau ce strînge. Ce se întîmplase? In timpul nopții, cei cinci pionieri harnici adunaseră peste 1500 snopi în clăi, fără ca nimeni să știe. Cei cinci „făptași" au fost descoperiți mai tîrziu dormind liniștiți în căruțele rămase de cu seară pe cîmp.

Cu asemenea pionieri, gospodăria se mîndrește, văzînd în ei pe cei mai buni gospodari de mîine ai colectivei.

Corespondent
TRAIAN BARBALATA

Caravana cinematografică

Sosirea caravanei cinematografice este un prilej de bucurie pentru țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși. De aceea, ea este așteptată cu nerăbdare.

De curînd, însoțitorii caravanei au colindat rînd pe rînd comunele Cîndești, Rediu, Borlești, Ludași, Frumoasa.

S-a prezentat filmul „Popescu 10 în control".

Aflînd că în film se tratează o problemă interesantă din domeniul cooperației sătești, 2000 țărani muncitori au vizionat acest film, din care au tras multe învățăminte.

Corespondent
TACHE VASILACHE

„Lumini ce nu se sting"*)

Sub îngrijirea Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., „Editura tineretului" a publicat cu cîtva timp în urmă primul volum al unei culegeri menită să înfățișeze cititorului, prin mijlocirea unor scurte biografii, figurile eroilor clasei muncitoare, chipurile luminoase ale acelora care și-au dat viața pentru un viitor mai bun, pentru socialism, pentru libertatea și fericirea poporului.

Inițiativa de a pune la îndemîna tineretului nostru o asemenea lucrare merită subliniată ca un fapt cu totul pozitiv. Tineretul patriei noastre, schimbul care mîine va deschide giganticul șantier al construcției comuniste, este dornic să cunoască cît mai multe fapte din lupta clasei muncitoare în anii negri ai împotrivirii și este gata oricînd să-și însușească cele mai frumoase și mai nobile trăsături ale acelora care, prin sacrificiul lor, i-au asigurat posibilitatea de a trăi și munci în libertate.

Au fost, cei ale căror biografii se află aci înmănunchiate, oameni deosebiți unul de celălalt, firi care nu se aseamănă așa cum nu seamănă o zi cu alta. Mulți nici nu s-au cunoscut vreodată. Și totuși, pe măsură ce parcurgi, cu adîncă emoție, paginile acestei cărți puțin obișnuite, nu se poate să nu simți că există ceva care a legat pentru totdeauna viețile lor într-unul și același mănunchi, că flacăra vie care a ars cu putere în inima lor a fost aprinsă de aceeași scînteie: devotamentul fără margini față de partid, dragostea pentru oamenii muncii, pentru viață, pentru libertate.

Să răsfoim împreună paginile cărții... Primii ani ai celui de-al douăzecilea veac. Sub influența primei revoluții ruse din 1905 mișcarea muncitorească din țara noastră ia un nou avînt. De anii aceia de lupte grele împotriva mîrșavei coaliții burghezo-moșierești se leagă numele primilor eroi ai clasei muncitoare din țara noastră, în rîndul cărora se numără la loc de cinste, printre alții, Ștefan Gheorghiu și I. C. Frimu.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a marcat o nouă etapă și în dezvoltarea mișcării muncitorești din Romînia. In primele rînduri ale acelora care luptă pentru izbînda leninismului în mișcarea socialistă de la noi se află și Al. Constantinescu, neobositul activist, în mai multe rînduri condamnat la moarte de tribunalele burgheze, luptătorul care a contribuit din toate puterile sale la făurirea partidului revoluționar marxist-leninist din țara noastră.

...8 mai 1921. Se deschide Congresul Partidului Socialist din Romînia, care are ca punct central la ordinea de zi afilierea la Internaționala Comunistă. Printre aceia care au luptat cu dîrzenie pentru triumful ideilor marxism-leninismului, pentru înființarea Partidului Comunist din Romînia se află și Leonte Filipescu. In procesul pe care burghezia l-a înscenat congresiștilor din mai, cunoscut sub numele de „Procesul din Dealul Spirii", Leonte Filipescu s-a dovedit un aprig luptător pentru drepturile sfinte ale clasei muncitoare. Un asemenea om era prea periculos pentru ordinea burgheză. Sub pretextul unei încercări de evadare, el este împușcat în drum spre Jilava. Memoria luminoasă a acestui vajnic comunist va dăinui întotdeauna în mijlocul celor care clădesc astăzi o nouă societate, pentru victoria căreia Leonte Filipescu și-a dat viața.

„Figura de neuitat a Haiei Lifșiț ocupă, în rîndul eroilor clasei muncitoare, prin personalitatea și eroismul ei, un loc de cinste. Secretară a Uniunii Tineretului Comunist, Haia Lifșiț, care duce o muncă activă în rîndurile tinerilor, este de mai multe ori arestată, condamnată în lipsă și în cele din urmă închisă. Nici una din bestialele metode „de anchetă" folosite de agenții Siguranței n-a fost în stare să desprindă de pe buzele luptătoarei comuniste alte cuvinte decît cele de ură și dispreț pentru călăii săi. Intemnițată împreună cu alți tovarăși, Haia Lifșiț, deși grav bolnavă, participă cu hotărîre la greva foamei organizată de comuniști împotriva deținerii lor ilegale în închisoare. Internată în spital în stare gravă, în cea de a patruzeci și patra zi de grevă a foamei, Haia Lifșiț moare, lăsînd în urma ei amintirea scumpă nouă, tuturor, a unei comuniste pe care nimic n-a putut-o face să-și plece capul.

...Viața utecistului Vasile Roaită a fost scurtă. Ucenic la Atelierele Grivița Roșie-C.F.R., Roaită ia parte la eroicele lupte din 15-16 februarie 1933, care au înscris o pagină de glorie în istoria mișcării revoluționare din țara noastră. In zilele acelea sirena Atelierelor Grivița a chemat la luptă întreaga muncitorime a Capitalei. La sirenă se aflau ucenicii în frunte cu Vasile Roaită. Atunci cînd glasul muncitorilor a fost acoperit de răpăitul sinistru al mitralierelor, atunci cînd sîngele celor care luptau pentru pîine și dreptate a înroșit zăpada, sirena lui Roaită trimitea în văzduh semnale de alarmă. Ea n-a încetat să sune decît în clipa în care inima tînără a celui care-i dădea glas a încetat și ea să mai bată. Asasinat în primăvara vieții sale, la numai nouăsprezece ani, Vasile Roaită a intrat în amintirea vie pe care clasa muncitoare o păstrează eroilor săi.

RECENZIE

...Noiembrie 1940. Teroarea fascistă bîntuie țara. Cei mai buni fii ai poporului se află aruncați în închisori. Zidurile Doftanei, temnița în care se găseau închiși conducătorii partidului laolaltă cu mulți alți luptători comuniști, se prăbușesc într-o noapte în urma unui cutremur. Au pierit atunci mulți ostași credincioși ai partidului, între care și Ilie Pintilie, membru al C.C. al P.C.R. Luptător neobosit și dîrz pentru apărarea intereselor celor ce muncesc, organizator iscusit, Ilie Pintilie și-a consacrat toate forțele sale și și-a jertfit viața pentru cauza comunismului.

...In anii întunecați ai asupririi fasciste, în anii grei ai războiului, lupta comuniștilor a continuat cu și mai multă tărie. Valul de teroare fascistă care s-a abătut asupra țării în ianuarie 1941 a costat viața a mii și mii de oameni, comuniști sau necomuniști, care au căzut victimă urgiei legionare. Printre cei asasinați de legionari s-a aflat și eroul clasei muncitoare Constantin David, brav luptător comunist, unul din organizatorii marii demonstrații antifasciste din Obor de la 7 noiembrie 1940.

...La numai cîteva săptămîni după începutul războiului antisovietic, în ziua de 19 iulie 1941, un tînăr de 25 de ani, utecistul Filimon Sîrbu, care se ridicase împotriva războiului criminal și inițiase acțiuni de sabotare a războiului a fost adus în fața plutonului de execuție. Tînărul comunist a refuzat să fie legat la ochi. Strigătul „moarte fasciștilor", țîșnit din adîncul sufletului său tînăr, a răsunat mai puternic decît salva care l-a pus capăt vieții. Nici astăzi nu se cunoaște locul unde odihnesc osemintele lui Filimon Sîrbu. Clasa muncitoare l-a înălțat însă un monument mai trainic decît granitul cel mai dur — amintirea lui scumpă care niciodată nu se va șterge din inima oamenilor muncii din patria noastră.

...In mînia lor, fasciștii, care simțeau că le fuge pămîntul de sub picioare, asasinau cei mai buni patrioți. Zilele victoriei împotriva fascismului se apropiau văzînd cu ochii. Retrăgîndu-se de pe pămînturile unde semănaseră moarte și ruină, naziștii căutau să șteargă urmele crimelor comise prin alte crime, să spele sîngele învechit cu sînge proaspăt. In seara zilei de 17 martie 1944 naziștii au făptuit la Rîbnița unul din sîngeroasele lor masacre, căruia i-au căzut victimă aproape 400 de oameni. Agenții Gestapoului au mitraliat pe deținuți umblînd din celulă în celulă. N-au scăpat cu viață decît doi oameni. Secerați de gloanțele fasciste au pierit atunci la Rîbnița și eroii clasei muncitoare Bernat Andrei și Lazăr Grünberg, înflăcărați comuniști care au muncit cu abnegație pentru organizarea oamenilor muncii în lupta grea împotriva exploatării.

...Dragostea fierbinte a Olgăi Bancic pentru popor, devotamentul său fără margini pentru cauza proletariatului, nu i le-au putut frînge nici teroarea, nici închisorile și nici moartea. Departe de țară, pe pămîntul vremelnic cotropit al Franței, Olga luptă cu dîrzenie, cu abnegație, știind că fiecare nazist ucis înseamnă un criminal mai puțin, deci un ajutor mai mult dat luptei antifasciste pe care o purta eroic și poporul romîn, alături de celelalte popoare subjugate. Viața „tovarășei Pierrette" — acesta era numele conspirativ al Olgăi — „tehnicul" grupului de partizani romîni din Franța, a fost viața unei luptătoare încercate, neobosite, înflăcărate. Căzută în mîinile Gestapoului ea a fost schingiuită înspăimîntător zile întregi, fără să i se poată smulge vreun cuvînt. Oțelul din care era făcută Olga Bancic era călit în focul luptei ilegale pentru fericirea și libertatea poporului... Deși au condamnat-o la moarte, fasciștii n-au îndrăznit s-o execute pe pămîntul Franței. Nu se simțeau în destulă siguranță... La Stuttgart, la 10 mai 1942, în ziua în care Olga împlinea 32 de ani, a fost executată prin decapitare cu securea. In așteptarea morții, sfîrtecată de durere și chin, zdrobită de schingiuirile călăilor, în clipele cînd puterile nu-i ajungeau decît să răsufle, Olga Bancic așternu pe hîrtie cuvinte pline de dragoste: „Scumpa mea fetiță, draga mea, mama ta scrie ultima ei scrisoare, micuța mea dragă. Mîine, 10 mai, la ora 6, eu nu voi mai fi.

Draga mea, nu plînge, nici măicuța ta nu plînge. Mor cu conștiința împăcată și cu credința că vei avea un viitor mai fericit și mai tihnit decît mama ta, care nu mai are mult de suferit.

Fii mîndră de mama ta, micuță scumpă..."

Au fost ultimele rînduri adresate oamenilor de către luptătoarea comunistă Olga Bancic, căzută eroic pentru libertate.

Socotim că nu putem încheia prezentarea acestei valoroase lucrări fără a semnala și unele lipsuri pe care, cu prilejul consfătuirilor organizate de editură, tinerii muncitori le-au scos la iveală. Este vorba în primul rînd de faptul că nu s-a făcut o temeinică muncă de cercetare științifică a vieții luptătorilor prezentați în volum, ceea ce ar fi îngăduit redacției să prezinte un material mult mai bogat în fapte, mai viu, mai interesant. Această carte, destinată în primul rînd tineretului, trebuie să-l pasioneze pe cititor de la prima și pînă la ultima filă. Dacă cele mai multe din portrete sînt scrise cu căldură și izbutesc să emoționeze cititorul, cum ar fi de pildă „Donca Simo", „Filimon Sîrbu", „Olga Bancic" și altele, sînt însă unele care nu răspund scopului general al cărții și nu reușesc să fie la înălțimea sarcinii de a zugrăvi, fie și în cîteva pagini, viața și lupta unui militant comunist. Cititorul cărții simte lipsa unei unități a stilului și adesea repetarea inutilă a unor împrejurări istorice comune mai multora din portrete. Grija sporită a redacției ar fi putut înlătura aceste lipsuri care, nădăjduim, nu se vor ivi și în volumul al doilea al culegerii.

Scăderile mai sus arătate nu pot să umbrească însă valoarea acestei frumoase lucrări care înseamnă încă un omagiu pe care oamenii muncii din patria noastră îl aduc memoriei celor care, prin sacrificiul lor suprem, au slujit cauzei nemuritoare a proletariatului. Dragoste de viață și de oameni, de luptă pentru libertate și progres, pentru un viitor mai bun întregii omeniri, pentru pace, acesta este mesajul înflăcărat pe care ni l-au lăsat eroii căzuți în lupta cea mare. Pentru a da viață acestor idealuri luptă azi oamenii muncii din patria noastră care construiesc socialismul. Pentru a da viață acestor idealuri luptă astăzi milioane de oameni cinstiți pe tot întinsul pămîntului, luptă popoarele lumii. Increderea lor în cauza păcii este de neclintit pentru că popoarele lumii știu că nu există forță care să le poată frînge elanul și opri lupta pentru un viitor însorit.

C. ȘERBAN

*) „Luptători pentru pace, socialism și fericirea poporului" vol. I. Ed. tineretului.

Alimente cu utilitate „artistică"

— Dacă nu-ți place, n-ai decît!... Cine te obligă să cumperi ouă de la noi? Dar ce, crezi că noi le-am ouat?

Incearcă să mai răspunzi de poți!

Ai luat 10 ouă de la un centru „Aprozar", fie în piața 28 Martie, fie la unul din centrele de pe „11 Iunie" sau din oricare alt loc. Ajuns acasă, constați prin eliminare, că în realitate n-ai decît 5 ouă. Restul sînt stricate.

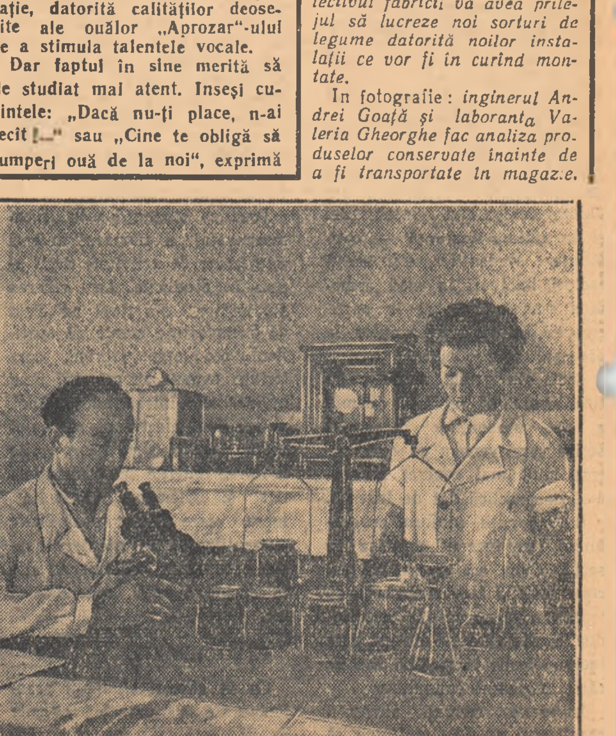
Iată însă că am dat o întrebuințare cu nuanță „artistică" ouălor clocite de la „Aprozar". Așa că, peste cîtva timp, sper să fiu în măsură să sprijin adresarea unei scrisori de mulțumire a cățelului meu, ajuns tenor cu reputație, datorită calităților deosebite ale ouălor „Aprozar"-ului de a stimula talentele vocale.

Dar faptul în sine merită să fie studiat mai atent. Inseși cuvintele: „Dacă nu-ți place, n-ai decît!..." sau „Cine te obligă să cumperi ouă de la noi", exprimă o concepție înapoiată. „Aprozar"-ul trebuie să vegheze la calitatea produselor sale. Printr-o conservare mai atentă ouăle pe care le desface „Aprozar"-ul nu vor mai ajunge un aliment obișnuit al animalelor domestice. Ce ar fi să încerce?

M. Z.

Colectivul fabricii de conserve Zagna-Vădeni, regiunea Galați, se străduiește să-și îndeplinească sarcinile de plan. In luna iunie a.c., planul de producție pe întreprindere a fost realizat în proporție de 125 la sută. Anul acesta colectivul fabricii va avea prilejul să lucreze noi sorturi de legume datorită noilor instalații ce vor fi în curînd montate.

In fotografie: *inginerul Andrei Goață și laboranta Valeria Gheorghe fac analiza produselor conservate înainte de a fi transportate în magazie.*

FĂRĂ INIMĂ!

Scrisoare deschisă lui Ioan Oană, din comuna Şagu, raionul Arad

Deunăzi am fost în comuna ta. Pe uliţele Şagului, raionul Arad, am întîlnit puţini oameni. Majoritatea erau plecaţi la lucru, la cîmp. Pe o bancă, în faţa sfatului popular, stătea o femeie în vîrstă, puţintică la trup, îmbrăcată modest. Avea ochii plînşi. Pe obrajii puţin îmbătrîniţi, lacrimile îşi formaseră o albie a lor. Din cînd în cînd îşi ştergea fruntea cu o batistă. Toate mişcările-i trădau un zbucium, o suferinţă. Femeia aceasta nu era alta decît aceea care îţi dăduse viaţă.

Am intrat în vorbă cu ea... Am aflat lucruri nu tocmai plăcute despre tine şi, de aceea, cred că e bine să-ţi scriu.

...Erai ostaş. Intr-o zi ai primit o telegramă scurtă prin care mama te chema acasă, fiindcă era grav bolnavă. Voia să te vadă şi să-ţi vorbească înainte de a fi prea tîrziu. Credea că nu va mai scăpa cu viaţă.

Ţi-ai găsit mama ţintuită în pat. A fost o revedere tristă, grea, pentru amîndoi. Cuprins de durere, ai plîns ca un copil. Te-ai întrebat ce-i de făcut. Voiai cu orice preţ să-ţi faci mama sănătoasă. Vreo 3-4 zile n-ai mîncat mai nimic. Sufereai. Ţi-era frică să n-o pierzi. Atunci ai arătat ce comoară ascunde sufletul tău. In acele zile ai dat dovadă de multă dragoste şi grijă. N-ai precupeţit nimic. Ajutat şi de nişte vecini, ai făcut totul pentru ca mama să se îndrepte, ai avut grijă de fraţii tăi, de Nicuşor şi de Midi.

Dar să nu-ţi mai amintesc de toate acestea cu de-amănuntul, fiindcă le cunoşti şi singur mai bine chiar decît mine. Iţi amintesc, în schimb, alte momente din viaţa ta.

...După ani de zile. Eşti căsătorit, ai căminul tău. Mama o duce ceva mai bine cu sănătatea. Poate să lucreze, deşi reumatismul care i-a cuprins şi mîinile şi picioarele îi provoacă dureri din cînd în cînd. Acum mama şi-a dedicat viaţa educării celor doi fraţi pe care-i ai: Nicuşor, în vîrstă de 14 ani şi Midi, care abia a împlinit 8 ani. In sfîrşit să ajung la cea mai tristă parte a scrisorii mele.

Intr-o zi, înainte de a pleca la lucru, ţi-ai rugat mama să aibă grijă şi de vaca ta. Ascultîndu-te, ea ţi-a adus seara vaca de pe cîmp, i-a dat să mănînce, i-a pus aşternut curat pe jos. A făcut toate acestea împreună cu Midi şi cu atîta grijă de credeai că ea este stăpîna animalului. Cînd Valeria, soţia ta a venit de la cîmp, era obosită. Mama a înţeles-o şi în seara aceea şi-a luat asupra ei toate treburile gospodăriei. Deodată în liniştea serii s-au auzit strigăte: „ieşi afară", apoi înjurături. Speriată, mama a ieşit din grajd — unde mulgea vaca — şi l-a strigat pe Nicuşor. Ea a crezut că fratele ţi-a călcat prin curte, împotriva opreliştilor tale. Nu era vorba de Nicuşor. Se petrecea altceva: îţi băteai nevasta. Nu era pentru prima dată cînd făceai treaba asta nedemnă, aşa că mama a intrat în casă ca să te împiedice să-ţi maltratezi soţia. „De ce se amestecă şi ea" ţi-ai zis şi. In furie, i-ai pus mîna în piept; i-ai luat şiştarul din mînă, şi, cu lapte cu tot, i l-ai aruncat în cap. Ai trîntit-o apoi pe jos şi ai început să-ţi baţi mama. Cum şi cu ce-ai bătut-o, nu ştiu, destul că, a doua zi, mama mergea sprijinindu-se într-un băţ. Avea faţa tristă. Trebuie să-ţi spun c-ai vrut s-o baţi şi alte ori, dar atunci au intervenit vecinii şi au scăpat-o din mîinile tale.

Mă întreb şi acum (aşa cum, de bună seamă, că se întreabă mulţi) şi te întreb şi pe tine: cum ai putut să ridici mîna asupra mamei tale, s-o loveşti cu atîta cruzime? Cum ai putut să dai în aceea care ţi-a dat viaţă din viaţa ei, căldură din căldura sufletului ei? Cum de ai avut inima să loveşti o femeie fără apărare, o bătrînă bolnavă? Aceasta să-ţi fie oare recunoştinţa faţă de aceea care a suferit atîta pentru ca să te crească? Ai acum 25 de ani, eşti plin de putere. Acum mama a crescut trei copii, singură, fără vreun ajutor din partea cuiva. In loc să-ţi ajuţi şi să-ţi sprijini mama, o înjuri şi o baţi. Poate ai uitat cîtă grijă ţi-a purtat ea de-a lungul vieţii — de cînd erai mic şi pînă ai ajuns flăcău, mîndria ei. Ştii doar că, de multe ori, Nicuşor şi Midi stăteau în casă fiindcă nu aveau ce îmbrăca, pentru că mama îţi făcea ţie haine, ca să poţi ieşi „în lume" fără să-ţi fie ruşine. De multe ori frăţiorii îi cereau haine mai bune, ca să iasă în uliţă, să se joace, să se bucure mai din plin de copilăria lor. Mama le spunea că ei pot sta şi acasă, fiindcă sînt mici, pe cînd „baciul Ion — cum îţi spuneau ei — e mare, e nădejdea noastră". Şi ce „nădejde" eşti tu acum pentru ei? L-ai izgonit pe Nicuşor din casă şi l-ai pălmuit. De Midi nu ai grijă, iar pe mamă... o baţi. Iată „nădejde"!

Lipsită de grija ta, mama o duce totuşi oarecum bine. Sînt în sat oameni cu mai mult suflet decît tine, fiul ei. Locuieşte la doi bătrîni cumsecade, la familia lui Simion Reschreider.

Ţi-aş mai putea spune încă multe lucruri despre faptele tale ruşinoase, despre atitudinea nedemnă faţă de mama ta. Le ştii însă şi tu. Gîndeşte-te deci la cele ce ţi-am scris, la singurul fapt: că ţi-ai bătut mama. Aceasta să te frămînte mult, să te facă să cugeţi cu toată seriozitatea la faptele tale, să îndrepţi această comportare ruşinoasă. Recîştigă-ţi dragostea mamei tale. Cere-i iertare şi ei grijă de acum înainte de ea şi de fraţii tăi. Mama te iubeşte şi acum deşi ai comis o asemenea faptă murdară. Este gata oricînd să te ierte şi să te strîngă la pieptul ei cu aceeaşi căldură cu care te strîngea cînd erai mic. Te iubesc şi fraţii. Răspunde-le cu aceeaşi iubire.

Corespondent
V. GHIDARCEA

Numirea ministrului R.P.R. la Reykjavik şi a ministrului Islandei la Bucureşti

După cum s-a mai anunţat, guvernul Republicii Populare Romîne şi guvernul Republicii Islanda au căzut de acord să stabilească relaţii diplomatice între cele două ţări.

Ca urmare a acestei hotărîri, guvernul Republicii Populare Romîne a numit pe Nicolae Korcinski, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar în Marea Britanie, şi în calitate de trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar la Reykjavik.

Totodată guvernul Republicii Islanda a numit pe d-nul Petur Thorsteinsson, ambasadorul Islandei în U.R.S.S., şi în calitate de trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Republicii Islanda la Bucureşti.

La Centrul meteorologic

Munca de cercetare ştiinţifică a devenit un bun la îndemîna fiecărui tînăr al patriei noastre, dornic să cunoască diferitele fenomene ale naturii.

In fotografie: tinerele observatoare Cisinaş Irina şi Işfan Cornelia, de la Centrul meteorologic Arad, executînd un sondaj aerian pentru determinarea direcţiei şi iuţelii vîntului la diferite înălţimi.

IMPRESII DE LA BIENALA DIN VENEŢIA

Cu ocazia întoarcerii din Italia a delegaţiei care a participat la deschiderea celei de a 28-a expoziţii internaţionale de artă plastică de la Veneţia, un reporter al ziarului a avut o convorbire cu tov. Marin Mihalache, director general adjunct în Ministerul Culturii. Redăm mai jos textul acestei convorbiri:

Ce ne puteţi spune în legătură cu tradiţia acestor expoziţii?

— Incă din 1895 s-a hotărît organizarea unei expoziţii internaţionale de artă plastică, o-dată la doi ani, la Veneţia, loc în care au creat în trecut atîţia glorioşi artişti ai Italiei şi nu numai ai ei. Veneţia adăposteşte astfel regulat, de peste 60 de ani, cu întreruperile provocate de războaie, o mare manifestare internaţională de artă, devenită tradiţională. Dacă de la înfiinţarea ei şi pînă la cel de al doilea război mondial, ţările participante au fost în medie în număr de 14, după 1950 numărul lor a crescut mereu, anul acesta participînd la expoziţie 34 de state din diferite părţi ale globului.

Tendinţele şi curentele cele mai diferite, contrastele cele mai puternice din artă, modurile cele mai diverse de exprimare artistică se înfruntă azi la Bienala din Veneţia ca într-un fel de oglindă a actualităţii.

Ne-ar interesa să ştim ce ţări participă la actuala Bienală şi care sînt aspectele pe care le îmbracă confruntarea diverselor concepţii, curente din artă.

— Cred că pavilionul italian, avînd 50 de săli, este caracteristic din acest punct de vedere. In el se întîlnesc mai toate curentele, de la realism la abstractism. Mai mulţi artişti italieni, printre care unii tineri cum sînt sculptorii Mazzacurati, Manzu, Messina, pictorii Carena, Treccani şi alţii au adevărate expoziţii personale în cadrul acestui pavilion. Pentru orice vizitator este limpede că artiştii italieni, cu toată diversitatea de stiluri, sînt împărţiţi în două principale curente: unii continuă glorioasele tradiţii ale clasicilor italieni, ale artei realiste, alţii au îmbrăţişat curentele aşa-zis moderne, abstracte.

Despre abstracţii italieni nu pot spune multe lucruri pentru că lucrările lor seamănă tare bine cu cele ale confraţilor lor din alte pavilioane. Am reîntîlnit însă cu plăcere artişti realişti cunoscuţi cum ar fi Renato Guttusso. Vasta lui compoziţie intitulată „Plaja" înfăţişează o colectivitate umană surprinsă într-un moment firesc de viaţă. Sînt numeroase personaje, bărbaţi şi femei, bine desenate, însă cu oarecari violenţe cromatice.

O puternică impresie ne-a lăsat pînza lui Carlo Lerbi pictor şi scriitor antifascist, care zugrăveşte cu multă forţă o scenă reală petrecută la un tribunal din Italia. Tabloul constituie un meritat omagiu adus unui curajos învăţător din sudul Italiei, Dolci, care s-a alăturat luptei ţăranilor din satul său pentru a intra pe pămînturile moşierilor rămase nelucrate. Pe chipurile oamenilor din jurul învăţătorului se poate citi mînia, suferinţa, viaţa grea a ţăranilor italieni. Pictorul a aşezat în fund siluetele ridicole ale unor judecători care par striviţi de masivitatea grupului de ţărani ce apar pe primul plan, monumentali, gravi şi hotărîţi.

Dintre sculptori, în afară de Manzu, de Messina şi alţii, cel care a atras mai mult atenţia prin realizarea artistică a lucrărilor sale este Mazzacurati al cărui monument închinat luptei patrioţilor italieni împotriva fascismului este deosebit de viguros.

Aproape toate ziarele italiene, în articolele şi cronicile închinate Bienalei, au salutat participarea Uniunii Sovietice după o întrerupere de 22 de ani, acordînd acestui act o semnificaţie deosebită. Bineînţeles că pavilionul sovietic a fost căutat cu mare interes nu numai de vizitatori dar şi de artiştii şi criticii veniţi special pentru Bienală. Expoziţia sovietică are un caracter retrospectiv. Cei 80 de artişti sovietici care expun, fac parte din trei generaţii, de la maeştrii larg cunoscuţi pînă la unii tineri ce abia au păşit pe drumul artei. Dintre ei au atras cu osebire atenţia tablourile lui Serghei Gherasimov, apoi sculptura regretatei Vera Muhina şi a lui Tomski, grafica lui Kibric, Favorski etc.

Dintre ţările democrat-populare pavilionul Cehoslovaciei prezintă mult interes fiind alcătuit din ilustraţii de valoare, cu un pronunţat caracter naţional, precum şi din unele sculpturi realiste. In pavilionul Poloniei ca şi în cel al Iugoslaviei au fost prezentate mai multe curente din artă. Din China Populară a fost invitat, cu o expoziţie personală, cunoscutul artist Ci-Pai Ce.

Elveţia, Austria (cu sculptura mai ales) Danemarca, Iran, Irlanda au organizat pavilioane cu opere ale reprezentanţilor artei abstracte.

Alte ţări ca Turcia, Egipt, Grecia, Franţa, Anglia, Japonia, Spania, Belgia au trimis artişti de toate curentele.

Organizat de Institutul de Artă din Chicago pe o temă interesantă intitulată „Pictorii americani şi oraşul", pavilionul S.U.A., în afara lucrărilor abstracte, cuprinde unele pînze deosebit de sugestive redînd viaţa haotică dintr-un mare oraş american. „Funeraliile gangsterului" de Jack Sevine, „In metro", de George Tookev, lucrările lui Reginald Marsh şi altele au fost remarcate pentru calităţile lor realiste, pentru nota critică pe care o conţin.

Am vrea să cunoaştem ceva despre participarea artiştilor din ţara noastră.

— Incepînd din 1905, cînd şi-a construit la Veneţia propriul său pavilion, ţara noastră a participat aproape regulat la Bienală cu două mari întreruperi între 1924 şi 1938 şi apoi între 1942 şi 1954. Anul acesta ia parte pentru a unsprezecea oară prin lucrările a şase artişti dintre cei mai de seamă cum sînt: pictorii Alexandru Ciucurencu şi Corneliu Baba, sculptorii Ion Irimescu şi Corneliu Medrea, graficienii Ligia Macovei şi Jules Perahim. Format din opere valoroase, care se impun prin calităţile lor coloristice, prin originalitatea şi forţa lor plastică, pavilionul romînesc izbuteşte să dea vizitatorilor, într-o sinteză, imaginea dezvoltării artei noastre plastice.

Amestecat printre vizitatori, am putut urmări pe chipurile acestora expresia unui sentiment pe care-l ai atunci cînd te întîlneşti cu o operă care-ţi place, care-ţi spune ceva.

Cronicarii ziarelor şi chiar secretarul general al Bienalei, au remarcat acest pavilion ca fiind unul dintre cele mai interesante.

Ziarul oficios „Il Messaggero", într-un articol închinat Bienalei, scrie: „Vizitînd pavilionul Romîniei ne putem da seama că artele plastice din Republica Populară Romînă, bazîndu-se pe o bogată tradiţie naţională, sînt în plină dezvoltare datorită meritului a numeroşi pictori şi sculptori de talent care exprimă într-un spirit realist dragostea pentru natură. Toţi aceştia sînt artişti de valoare reflectînd în operele lor tendinţele actuale ale artei romîneşti: actualitatea, participarea la viaţă cu o credinţă nestrămutată în forţa creatoare a oamenilor; afirmarea optimistă a unei concepţii realiste potrivit căreia arta are datoria de a exprima esenţa însăşi a realităţii şi trebuie să reprezinte un mesaj de prietenie către umanitate".

In catalogul general al Bienalei au fost reproduse o pictură a lui Ciucurencu şi un expresiv desen al Ligiei Macovei. Unii critici de artă străini s-au interesat îndeaproape de arta romînească, ne-au cerut reproduceri după lucrările expuse sau le-au fotografiat ei înşişi. Preşedintele Republicii Italiene, împreună cu persoanele oficiale care-l însoţeau, a vizitat pavilionul romînesc. Cu acest prilej şi-a exprimat impresia în două cuvinte ce rezumă părerea multor vizitatori: „multă forţă"!

Cine a fost premiat la Veneţia anul acesta?

— Cum era şi de aşteptat, unele din premii au fost acordate unor suprarealişti. Juriul prezidat de francezul Raymond Gogniot a decernat premiul pentru pictură lui Jacques Villon (francez) iar cel de sculptură lui Lyn Chatwick (englez). Alte premii au fost luate de Japonia, Belgia şi Italia.

Cu toate acestea, la actuala Bienală, spre deosebire de acum doi ani, au fost acordate unele premii, cum este cel pentru grafică, precum şi altele instituite de diverse organizaţii, unor artişti cu orientare realistă. Aşa s-a întîmplat cu Anna Salvatore, o talentată artistă italiană, cu Renatto Guttusso etc.

Ce concluzie trageţi de pe urma acestei importante manifestări internaţionale de artă?

— E necesar un schimb de experienţă pe toate căile între arta diferitelor ţări. Această dorinţă a fost exprimată de mulţi artişti cu care ne-am întîlnit. Sînt în arta contemporană curente, tendinţe diferite, variate, care se înfruntă, se ciocnesc. Peste tot există însă artişti cinstiţi care-şi pun probleme de viaţă, caută noi forme de expresie şi uneori găsesc un limbaj plastic interesant ce nu trebuie neglijat ci, dimpotrivă, privit şi studiat cu atenţie, ca pe un lucru nou din care se pot trage învăţăminte.

Iată deci încă un punct în care se întîlnesc concepţiile celor de bună credinţă, prin care se poate realiza un contact mai strîns cu toţi acei care doresc sincer pacea lumii, prosperitatea ei.

Un codice din secolul XIV *la biblioteca din Tg. Mureş*

In colecţia bibliotecii documentare „Bolyai" din Tg. Mureş s-a descoperit un codice în pergament conţinînd Biblia (vechiul şi noul testament) cu excepţia psalmilor lui David.

După cum s-a stabilit, codicele a fost scris cu mîna într-o mînăstire pe la mijlocul secolului al XIV-lea. Codicele are 430 de pagini, din el lipsind cca 13-14 foi. Această lipsă se datoreşte faptului că după cum consemnează Koncz Joszef (1829-1906), fostul bibliotecar al bibliotecii „Bolyai", codicele a fost descoperit întîmplător la un băcan din Sîngeorgiu de Pădure, care-l folosise pentru ambalaj. După toate probabilităţile, codicele a fi ajuns în proprietatea băcanului din vestita bibliotecă Rhedei-Würtenberg, care funcţionase în această localitate.

Prelucrînd ştiinţific codicele, dr. Farczady Elek, bibliotecarul actual al bibliotecii „Bolyai", a descoperit pe marginile paginilor 204 şi 205 o serie de adnotări în limba maghiară. Cercetînd mai atent adnotările, el a găsit un text de 7 rînduri scris cu mîna, iar în pagina 155 a codicelui, o serie de comentarii în limba maghiară a unor cuvinte latine din textul codicelui.

Manuscrisul cuprinde 53 de cuvinte ungureşti. Textul de 7 rînduri este traducerea a 3 versuri din vechiul testament, Cartea a II-a a regilor, capitolul XVII.

Concluzia cercetărilor ştiinţifice efectuate de către Facultatea de filologie a Universităţii „Bolyai" din Cluj, în frunte cu profesorul Szabo T. Attila şi de către alţi specialişti, este că rîndurile în limba maghiară descoperite în codicele din Tg. Mureş constituie cel de al cincilea monument al limbii maghiare, situîndu-se în ordine cronologică între „fragmentele de la Königsberg" şi codicele Jokaf.

In cinstea „Zilei Minerului"

Minerii patriei noastre cinstesc sărbătoarea de la 12 august — „Ziua Minerului" cu noi succese în producţie. Metodele înaintate care le folosesc în muncă îi ajută să extragă cantităţi sporite de cărbune peste plan. Astfel în prima jumătate a lunii iulie, minerii din bazinul carbonifer Schitu Goleşti au dat peste plan 249 tone de cărbune, iar cei de la Filipeştii de Pădure 158 tone.

In aceeaşi perioadă minerii de la Ţebea au dat peste plan 343 tone de cărbune, iar minerii de la Codlea şi-au întrecut planul de producţie cu 31,9 la sută.

Şi minerii de la Caransebeş şi Căpeni au obţinut rezultate frumoase ca urmare a bunei organizări a muncii. Intre 1 şi 15 iulie, minerii de la Caransebeş au dat peste plan 157 tone de cărbune, iar cei de la Căpeni şi-au îndeplinit planul de producţie în proporţie de 100,2 la sută.

(Agerpres)

Sport Sport Sport

Însemnările unui amator de sport

Printre sportivii ploeşteni

Nu se poate ca bătînd drumurile ploeştene, discutînd cu oamenii, să nu te surprindă plăcut interesul şi dragostea acestora pentru activitatea sportivă. Asista la orice întîlnire de fotbal, la orice concurs de înot sau atletism, de tir sau popice şi alături de concurenţi ai să întîlneşti mii şi mii de spectatori pasionaţi. Sportul a intrat temeinic în viaţa de fiecare zi a ploeştenilor.

LA STATUL MAJOR

Aici, în această căsuţă modestă din preajma centrului oraşului, la sediul comitetului regional şi orăşenesc C.F.S., sosesc zilnic numeroase veşti despre desfăşurarea întrecerilor spartachiadei:

— „In cercurile colectivului „Progresul" 350 de tineri au luat parte la probele de atletism".

— „14 echipe de fotbal îşi dispută întîietatea în cadrul colectivului „Voinţa".

— „La noi, la Rafinăria nr. 1, s-au organizat primele concursuri de înot rezervate participanţilor la Spartachiadă".

De la comitetul regional C.F.S. aflăm: aproape 120.000 de participanţi în întreaga regiune; peste 200 noi baze sportive construite.

Sosesc însă din păcate şi altfel de veşti:

„Se făcuseră nenumărate pregătiri. Îngrijitorii stadionului „Energia" (Flacăra) nu mai conteneau să marcheze pista de alergări, să amenajeze gropile de sărituri. Comitetul orăşenesc C.F.S. organiza un concurs pe oraş pentru participanţii la întrecerile Spartachiadei. Intr-un cuvînt, totul era pregătit. Şi iată că sosi ziua concursului. Cum era şi firesc, primii au sosit organizatorii şi desigur, arbitrii. Aceştia din urmă şi-au îmbrăcat uniformele oficiale, şi-au pregătit cronometrele, şi-au ocupat locurile. Şi iată că... au trecut 5 minute, 10, 30, o oră. Nici un tînăr n-a apărut pe stadion pentru a participa la întreceri.

Ce s-a întîmplat? De ce n-au venit tinerii? La aceste întrebări sînt încă datori să răspundă tovarăşii de la Comitetul orăşenesc U.T.M. Ploeşti.

Asemenea veşti sînt însă puţine.

UN NOU EŞALON

In aceste zile, în regiunea Ploeşti e pe cale să se ataşeze sportivilor fruntaşi un nou grup de tineri talentaţi. E vorba de campionii pe colective ai Spartachiadei de vară. In fiecare secţie, în fiecare atelier al „Uzinei 1 Mai" din Ploeşti există zeci şi zeci de fotbalişti, voleibalişti, atleţi, înotători, ciclişti — deocamdată e drept anonimi — dar care au început asaltul spre calificarea sportivă.

In ziua aceea, cînd am fost în uzină, avea loc un important eveniment sportiv. Se inaugura poligonul de tir al uzinei. Istoria acestuia nu e prea veche. Tovarăşii din comitetul A.V.S.A.P. au luat iniţiativa. Directorul uzinei, tov. Angelescu, a pus la dispoziţie o magazie de materiale. Apoi tinerii au depus muncă voluntară şi iată că acum totul este gata.

In ceea ce priveşte amatorii acestui sport, ei sînt cu sutele, n-aveţi grijă... Pentru început se va organiza o mare competiţie pe întreaga uzină, deschisă participanţilor la întrecerile Spartachiadei. Aceasta va fi şi un mijloc de selecţionare a celor mai buni sportivi. Căci, trebuie să ştiţi, nici aceştia nu lipsesc. Un exemplu: Ion Cercel a obţinut la primul antrenament 88 de puncte din 100 posibile. Rezultat excelent!

— Cei mai buni sportivi însă sînt cei de la secţia sculărie, ne spune tov. Vasile Georgescu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. In ei avem mari nădejdi...

Se pare că aşa stau lucrurile. Echipa de volei a secţiei sculărie, care participă la întrecerile Spartachiadei, e cea mai puternică. Membrii echipei, strungarul Coman Stelian, gravorul Dumitru Ştefănescu, lăcătuşul Petre Dumitrescu au dovedit reale posibilităţi. Acelaşi lucru l-au dovedit şi fotbaliştii de la turnătorie-fontă, atleţii de la forjă şi mulţi alţii. Tovarăşii din colectivul sportiv urmăresc îndeaproape pe cei mai buni participanţi la întrecerile Spartachiadei. Echipele fruntaşe trebuie doar împrospătate în permanenţă.

Preşedintele colectivului sportiv „Voinţa" din Ploeşti ne-a pus în faţa unei enigme. Numărul participanţilor la întrecerile Spartachiadei de vară (peste 750) a întrecut cu mult pe cel al membrilor colectivului sportiv. Cum s-a ajuns la aceasta?

O TAINĂ?

Nu, nu e nici o taină. Mergeţi aproape în fiecare din cele 14 cercuri sportive ale colectivului şi veţi afla secretul. Dar zecile de ateliere ale cooperativelor meşteşugăreşti sînt răspîndite în întreg oraşul ca ciupercile. La care să mergi mai întîi? Ne-am oprit la cooperativa „Tehnolemn". Şi n-am regretat. Dintre cei aproape 80 de muncitori ai cooperativei, mai mult de 60 fac sport, participă la întrecerile Spartachiadei. E într-adevăr un succes.

Care-i secretul? Am aflat mai tîrziu, discutînd cu tovarăşul Spătru Victor, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., cu tinerii. Membrii cooperativei, tineri şi vîrstnici, vor să facă sport. Comitetul U.T.M. şi cercul sportiv organizează plăcut şi interesant această activitate. Iată numai un exemplu. Aici se cunosc cei mai buni, „campionii" cooperativei la Spartachiadă: tîmplarul Munteanu Nicolae la 100 m. băieţi, Dinu Maria la aruncarea greutăţii femei, campionii la tenis de masă, la popice, cei mai buni jucători din echipa de fotbal, de volei sau hochei pe iarbă. Şi cum să nu te stimuleze posibilitatea cuceririi titlului de campion al cooperativei?

Secretul constă şi în faptul că aici activitatea sportivă nu încetează nici o clipă, atît vara cît şi iarna.

CEA DINTII PERFORMANŢĂ

Printre primele lucruri aflate, atunci cînd am fost la Rafinăria 4 Cîmpina, a fost şi vestea performanţei tînărului mecanic de precizie Gheorghe Bulgărea. Mai tîrziu am avut posibilitatea să-l cunosc îndeaproape pe acest sportiv de valoare al întreprinderii. La prima vedere Gheorghe Bulgărea nu are nimic deosebit. Are 19 ani, e de statură potrivită, şaten; un tînăr liniştit, modest, pe lîngă care treci deseori fără să-l remarci. Şi totuşi...

...In anii războiului Gh. Bulgărea, pe atunci încă copil, şi-a pierdut într-un bombardament primele degete ale mîinii drepte. Soarta îl condamnase la infirmitate. A refuzat însă cu încăpăţînare această condamnare. S-a înscris la o şcoală profesională şi spre nedumerirea multora a învăţat meseria grea de electrician şi, mai apoi, pe aceea de mecanic de precizie.

Sportul şi în mod deosebit atletismul l-a îndrăgit încă în şcoala profesională.

Mult mai tîrziu, cînd a venit la rafinărie, a început în timpul liber să joace fotbal, să-şi treacă normele G.M.A. A început să se antreneze şi la atletism. De două şi chiar de trei ori pe săptămînă îl puteai întîlni — uneori chiar singur — pe terenul de sport al rafinăriei. Paznicul se obişnuise într-atît cu el, încît nici nu-l mai întreba la ce bun atîtea antrenamente, atîta transpiraţie.

Şi iată că în urmă cu cîteva săptămîni alături de alţi 30-40 de tineri Gh. Bulgărea a luat startul în cadrul întrecerilor Spartachiadei de vară la probele de atletism. Şi-a învins emoţia şi a alergat din răsputeri. Cînd a trecut linia de sosire cronometrul a arătat 12,4 secunde. Intîia şi cea mai de valoare performanţă obţinută de vreun sportiv din întreprindere la proba de 100 m. plat! O performanţă de valoare raională.

L-am întîlnit pe Gh. Bulgărea pe stadion. Se antrena: făcea gimnastică, sărea în lungime — binişor, circa 5,80 m. — arunca suliţa. Da, da, arunca suliţa şi, drept să spun, nu arunca rău de loc cu mîna stîngă. Suliţa se oprea de regulă în jurul a 30—35 de metri.

— Vreau să obţin performanţe cît mai bune la faza raională — mi-a spus în timp ce se pregătea să-şi încalţe pantofii cu cuie, primiţi din partea colectivului sportiv. Iar fără antrenamente...

Alergase de mai multe ori de jur împrejurul pistei, cînd mai puternic, cînd mai domol. Soarele se îndrepta spre asfinţit. Tinerii încetaseră de mult antrenamentele. Era obosit, îl dureau toţi muşchii însă nu se oprea de loc: programul trebuia îndeplinit. De fapt nu i-a fost uşor niciodată. Gheorghe Bulgărea nu a dat însă înapoi; a învins de fiecare dată pentru că are un caracter dîrz şi-a format un caracter de sportiv.

Şi o concluzie? Mai are rost s-o demonstrăm? Ei bine, iată:

— PLOEŞTENII SINT BUNI SPORTIVI!

P. ALEXANDRU

In zile de odihnă

Sute şi mii de tineri şi tinere îşi petrec zilele de odihnă pe malurile rîurilor, al lacurilor sau al mării. Aici răsună pînă tîrziu glasurile voioase şi rîsetele sonore. Este plăcut să te odihneşti pe nisipul auriu al plajei, să te scalzi în apa rece. Nu mai puţin plăcute şi folositoare sînt plimbările cu barca pe întinderile apelor.

Fotografia noastră a surprins la Mamaia un aspect din timpul pregătirilor unui grup de tineri în vederea plimbării cu iolele. Sportul ambarcaţiunilor cu pînze se bucură de o tot mai largă popularitate în rîndul tinerilor.

Pe scurt

● La Lucerna a început zilele trecute un interesant concurs internaţional de canotaj preolimpic la care participă unii dintre cei mai valoroşi vîslaşi din Europa. In proba individuală de schif, campionul polonez Kocerka a repurtat o frumoasă victorie realizînd timpul de 7'24"2/10 (2000 m.). Pe locul doi s-a clasat Vlasic (R.P.F. Iugoslavia) iar pe locul următor italianul Martinolli.

● Marţi dimineaţa a părăsit Capitala plecînd în R.P. Polonă echipa feminină de gimnastică a R.P.R. care va participa între 20 şi 22 iulie la Varşovia la un concurs internaţional.

● Echipa selecţionată de fotbal a asociaţiei Traktor din R.P. Ungară îşi continuă turneul în ţara noastră jucînd joi 19 iulie la Fălticeni cu echipa colectivului Recolta din localitate.

● Joi pe stadionul Dinamo din Capitală de la ora 17,45 echipa de fotbal Spartak Russe va întîlni într-un joc amical echipa bucureşteană Dinamo VI, care activează în categoria B.

La şah: Energia (R.P.R.) — Palanka (Iugoslavia) 15—9

Marţi dimineaţa a luat sfîrşit în aula Bibliotecii Centrale Universitare, întîlnirea internaţională de şah dintre echipa selecţionată a asociaţiei Energia (R.P.R.) şi echipa iugoslavă Palanka. După o serie de întîlniri interesante, victoria a revenit cu scorul de 15—9 echipei Energia.

Cele 6 partide întrerupte desfăşurate marţi s-au încheiat cu următoarele rezultate tehnice: Marici-Alexandrescu 1—0; Alexandrescu-Marici ½—½; Nicolau-Popovici ½—½; Sîrbu-Halic 1—0; Voiculescu-Lukici ½—½; Vladislavlevici-Nacht 0—1.

De peste HOTARE

Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu Mesajul parlamentului japonez

în problema interzicerii și încetării experimentării armei nucleare

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu Mesajul parlamentului japonez în problema interzicerii armei nucleare, adică a armei atomice și cu hidrogen, și privire la încetarea experimentării ei.

La propunerea Comisiilor pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a examinat rezoluțiile Camerei Reprezentanților și Camerei Consilierilor ale parlamentului japonez, adoptate în februarie 1956, care exprimă năzuința parlamentului japonez de a se obține interzicerea producerii și folosirii bombelor atomice și cu hidrogen, iar pînă la realizarea unui acord în această problemă — interzicerea experimentării acestei arme.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. înțelege pe deplin îngrijorarea deosebită a poporului japonez în legătură cu continuarea cursei înarmărilor și efectuarea de noi și noi experiențe cu arma atomică și cu hidrogen.

Uniunea Sovietică consideră că numai interzicerea totală a armei atomice și cu hidrogen, adică încetarea producerii ei, interzicerea folosirii ei, distrugerea stocurilor ei și scoaterea ei din arsenalele statelor, vor feri popoarele lumii de primejdia unui război atomic nimicitor și de consecințe grele pentru omenire, legate de folosirea acestei arme.

Tocmai de aceea, în tot cursul anilor de după război, Uniunea Sovietică a luptat în mod perseverent pentru interzicerea totală a armei atomice și scoaterea ei din arsenalele statelor și a făcut în repetate rînduri propuneri corespunzătoare în cadrul Organizației Națiunilor Unite. În special în cunoscuta propunere a guvernului sovietic din 10 mai 1955 se prevede interzicerea totală a folosirii și producerii armei atomice și cu hidrogen și scoaterea ei din arsenale. Tot atunci, guvernul sovietic a propus ca statele care dispun de arma atomică și cu hidrogen să-și ia obligația, ca una din primele măsuri în direcția înfăptuirii programului de dezarmare, să înceteze experimentarea acestor tipuri de arme.

Propunerea guvernului sovietic din 27 martie a.c. prevede de asemenea ca puterile să cadă de acord asupra încetării imediate a experimentării armei termonucleare, independent de realizarea acordului asupra celorlalte probleme în legătură cu dezarmarea.

Din păcate, aceste propuneri nu au găsit deocamdată sprijinul corespunzător, iar problema încetării experimentării armei termonucleare încă nu este rezolvată.

Toate acestea, însă, nu vor opri Uniunea Sovietică în lupta sa pentru interzicerea totală a armei atomice și pentru încetarea imediată a experimentării armei termonucleare, ca prim pas în această direcție.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. constată cu satisfacție unitatea de vederi a popoarelor Uniunii Sovietice și a poporului japonez în această problemă extrem de importantă și își exprimă speranța că poziția Uniunii Sovietice și a Japoniei în această acțiune nobilă va fi sprijinită în mod activ de parlamentele celorlalte state.

MOSCOVA, KREMLIN.
16 iulie 1956

Delegația P.C.U.S. a sosit la Paris

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitației Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, la 17 iulie a sosit la Paris delegația Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu M. A. Suslov, membru al Prezidiului și secretar al Comitetului Central al P.C.U.S.

Din delegația care va lua parte la cel de al 14-lea congres al Partidului Comunist Francez care va avea loc la Havre, mai fac parte A. I. Kiricenko, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și B. N. Ponomariov, membru al C.C. al P.C.U.S.

Studenții din America Latină cer îmbunătățirea condițiilor de viață

Presa anunță că numeroși studenți din America Latină cer îmbunătățirea condițiilor de viață, apărarea libertăților democratice, se pronunță împotriva amestecului străin în treburile interne ale țărilor din America Latină.

În America Latină se bucură de un sprijin larg lupta eroică a studenților guatemalezi împotriva regimului dictatorial al lui Castillo Armas. Ca răspuns la anularea, spre sfîrșitul lui iunie a.c., a unor garanții constituționale, studenții din Guatemala au organizat o serie de demonstrații de protest. Poliția a deschis focul împotriva demonstranților. Organizațiile de tineret din Mexic, Uruguay, precum și grupe de oameni politici de frunte din Chile și-au exprimat solidaritatea cu studenții guatemalezi și indignarea în legătură cu reprimările singeroase.

Studenții din Brazilia duc o luptă hotărîtă pentru apărarea revendicărilor lor.

În curînd la Moscova

Tratative cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze

PEKIN 17 (Agerpres). TASS transmite: Postul de radio Tokio, anunță că la 17 iulie Cabinetul de Miniștri al Japoniei a hotărît în mod oficial ca tratativele japono-sovietice cu privire la normalizarea relațiilor dintre Japonia și Uniunea Sovietică să aibă loc la Moscova.

Se anunță că delegația japoneză în frunte cu Mamoru Sigemițu, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, va pleca la Moscova la 25-26 iulie.

În baza înțelegerii anterioare, tratativele japono-sovietice urmează să înceapă cel mai tîrziu la 31 iulie a.c.

Încheierea lucrărilor Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

NEW YORK 17 (Agerpres). TASS transmite: — La 16 iulie s-au încheiat lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

La începutul ședinței reprezentanții S.U.A. și Angliei au făcut, după cum au subliniat ei, o declarație de răspuns la declarația din 12 iulie a reprezentantului U.R.S.S., A. A. Gromîko. Dar Lodge și Nutting n-au făcut în fapt decît să repete conținutul proiectului de rezoluție al puterilor occidentale, prezentat la 3 iulie.

Reprezentantul S.U.A. s-a pronunțat împotriva propunerii delegației sovietice privind adoptarea unei declarații asupra renunțării la folosirea forței sau la amenințarea cu folosirea forței.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. A. Gromîko.

Reprezentantul statului Peru, Belaunde, a declarat că prezintă spre examinare Comisiei proiectul rezoluției procedurale cu privire la transmiterea către subcomitetul ei a tuturor proiectelor de rezoluție prezentate în cursul lucrărilor comisiei.

După ce proiectul de rezoluție peruvian a fost difuzat, s-a dovedit că el aprobă proiectul de rezoluție din 3 iulie al puterilor occidentale.

Reprezentantul U.R.S.S., A. A. Gromîko, a declarat că nu obiectează împotriva transmiterii tuturor proiectelor de rezoluție către Subcomitetul pentru dezarmare. Însă proiectul de rezoluție peruvian are un caracter unilateral, oglindind numai pozițiile puterilor occidentale.

Reprezentantul Iugoslaviei, Nincici, a relevat de asemenea caracterul unilateral al proiectului peruvian și a cerut membrilor comisiei să depună eforturi pentru a elabora textul unei rezoluții procedurale care să poată fi adoptată în unanimitate.

Proiectul de rezoluție peruvian a fost pus la vot și adoptat cu majoritate de voturi.

Așadar, delegații S.U.A. și Angliei au strecurat rezoluția în care aprobă propria lor poziție. Discutarea și adoptarea acestei rezoluții a demonstrat încă odată lipsa de dorință a reprezentantului S.U.A., precum și a reprezentanților altor cîtorva state occidentale, de a realiza un acord fie și numai în problemele procedurale care au o legătură cu problema dezarmării.

COMENTARIU LA UN FAPT

Liste deschise

Zilele trecute a apărut în ziare o știre din Japonia care anunța moartea încă uneia din victimele bombei atomice căzute acum 11 ani la Hiroșima. De data asta e vorba de Kimie Nakaiama, o tînără femeie în vîrstă de 24 de ani.

Mai deunăzi răsfoind presa pariziană am găsit o informație de cîteva rînduri în care se anunța că a mai murit un bătrîn japonez în vîrstă de 52 de ani, tot datorită urmărilor bombardamentului atomic. Bătrînul — numele nici nu i se pomenește — suferea de o gravă boală a sîngelui — pierduse aproape toate globulele roșii.

Două știri scurte și atît.

Distanța micșorează întotdeauna intensitatea impresiei. Un accident în care-și pierde viața un om, dacă se întîmplă sub ochii tăi te impresionează mai mult decît o catastrofă unde și-au pierdut viața zeci, sute de oameni, dar care s-a întîmplat undeva departe. Pe lîngă cele două știri laconice însă nu poți trece nepăsător.

Aceasta pentru că, odată cu moartea celor doi japonezi, numărul celor decedați numai anul acesta în urma exploziei atomice de la Hiroșima, de acum 11 ani, a atins cifra 10. Cînd pe obeliscul monument de la Hiroșima sînt înșirate miile de nume ale celor uciși atunci, cifra 10 mai poate impresiona? Da. Gîndiți-vă: Kimie Nakaiama avea în ziua bombardamentului doar 13 ani. Un copil. La vîrsta asta fetițele se mai joacă cu păpuși și-și fac multe visuri. O clipă, un trăznet — și visurile s-au spulberat. De atunci fetița trăia cu un singur gînd: mai am mult pînă voi muri? Au trecut 11 ani și Kimie nu mai e printre cei vii. Cu cîțiva ani înainte se măritase. Copil, desigur, nu avea. Cei atinși de radiațiile nucleare atomice sînt sterpi. Și poate că dorea să dea și ea viață unei ființe pe care s-o strîngă cu toată dragostea la piept. Nu, dreptul acesta i-a fost furat de o bombă aruncată acum 11 ani dintr-un avion american.

Poate că n-am fi dat atîta atenție acestor două victime de la Hiroșima, dacă în noianul de telegrame care ne vin zilnic la redacție din toate colțurile lumii, n-ar fi fost și una din Washington, transmisă de agenția „United Press". Din surse oficiale — glăsuiește telegrama — se anunță că guvernul S.U.A. nu va mai publica amănunte în legătură cu experiențele nucleare din Pacific. Stai și te întrebi: de ce oare această perdea neagră peste experiențele atomice? Oare astăzi mai poate fi experimentată în secret o bombă atomică? Oriunde se găsesc destule aparate care să înregistreze cu precizie ora și locul unde a avut loc explozia, ba chiar și forța bombei. Atunci, de ce? Chiar și „United Press" în aceeași telegramă scrie că oamenii de știință dobîndesc aceste informații. Referindu-se la savanții japonezi, agenția de presă afirmă că pentru ei există, în această direcție, trei surse de informare: presiunea atmosferică, mișcările scoarței pămîntești și ale apelor mării și ploaia radioactivă. Ar mai trebui adăugată încă o sursă: victimele pe care le fac regulat exploziile, mai ales în rîndurile pescarilor japonezi. Vă amintiți desigur de tragedia celor nouă pescari japonezi atinși acum vreo doi ani de cenușa radioactivă rezultată în urma exploziei experimentale a unei bombe cu hidrogen americane. Cu cîteva luni în urmă mai mulți școlari japonezi au fost răniți pe cînd soldații americani încercau un tun cu proiectile atomice.

Toate aceste fapte au indignat opinia publică din Japonia. Și nu numai din Japonia în lumea întreagă s-au ridicat glasuri de protest. Chiar și papa de la Roma s-a pronunțat împotriva acestor experiențe. Iar guvernul S.U.A. a hotărît să arunce vălul tăcerii asupra experiențelor. Dar cu aceasta nu se rezolvă nimic. Metoda strutului, pe care S.U.A. o recomandă omenirii, nu liniștește pe nimeni, căci nu înseamnă că experiențele au încetat. Ba chiar dimpotrivă: știm că se tace și se „lucrează" mai mult ca înainte.

Dar oamenii cinstiți din lumea întreagă nu mai vor să fie uciși de forța energiei descătușată din bomba atomică. Ei vor să trăiască în pace, să-și vadă copiii crescînd fericiți, voioși.

Ca simbol al dorinței de viață, al dorinței ca istoria să nu se mai repete, în februarie 1956 Camera reprezentanților și Camera Consilierilor ale parlamentului japonez au adoptat rezoluții care cer tuturor parlamentelor să se obțină interzicerea producerii și folosirii bombelor atomice și cu hidrogen, iar pînă la realizarea unui acord în această problemă — interzicerea experimentării acestei arme. Aceasta este năzuința poporului japonez — poporul care a suferit cel mai mult de pe urma folosirii bombei atomice.

Ziarele de azi publică Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în legătură cu mesajul parlamentului japonez. Năzuința de pace a popoarelor Uniunii Sovietice e viu întruchipată în acest document, care dovedește încă odată lumii adevăratele țeluri pașnice ale politicii guvernului sovietic.

Pretutindeni, în America și în Indonezia, în Congo și în Norvegia, oamenii s-au săturat să mai privească înfricoșați spre cer. Destui au murit la Hiroșima și la Nagasaki. Lista morților din aceste orașe, cum bine vedem, a rămas deschisă. De curînd li s-au adăugat Kimie și bătrînul anonim. Destul! Nu vrem alte orașe distruse, alte liste de morți rămase deschise. E timpul să se deschidă în fiecare țară, în fiecare oraș, în fiecare sat largi liste cu cei a căror viață a fost prelungită cu ajutorul atomului și a forței pe care el o ascunde.

DAN LAZARESCU

DECLARAȚIA

cu privire la rezultatele tratativelor dintre delegația guvernamentală a U.R.S.S. și delegația guvernamentală a R. D. Germane

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 16 și 17 iulie 1956 au avut loc la Moscova tratative între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane.

Din partea sovietică la tratative au participat: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov și M. G. Pervuhin, primi vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S, L. I. Brejnev, secretar al C.C. al P.C.U.S. și G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană.

Din partea Republicii Democrate Germane la tratative au participat: O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., și prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, W. Stoph, vice președinte al Consiliului de Miniștri, și ministrul Apărării Naționale, F. Selbmann, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și conducătorul Comisiei pentru Problemele Industriei și Transportului, O. Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, H. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și conducătorul Comisiei pentru problemele Agriculturii, L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe și J. Konig, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane în U.R.S.S.

In cursul tratativelor pregătite pe cale diplomatică și de experți au fost discutate problemele dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și a colaborării frățești dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere reciprocă și cordialitate și s-a ajuns la un acord asupra tuturor problemelor dezbătute. S-a subliniat în unanimitate că între cele două state, în baza „Tratatului cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană" din 20 septembrie 1955, legăturile prietenești, multilaterale se dezvoltă cu succes în deplină conformitate cu principiile de egalitate în drepturi, respectare reciprocă a suveranității și neamestecului în treburile interne.

Călăuzindu-se de năzuința de a contribui la dezvoltarea continuă a economiei Republicii Democrate Germane și la ridicarea bunăstării materiale a populației sale, guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane au căzut de acord ca începînd de la 1 ianuarie 1957 să reducă de la 1.600 de milioane mărci la 800 milioane mărci anual fondurile bănești pe care R. D. Germană, în baza Tratatului susmenționat le alocă pentru întreținerea trupelor sovietice din Germania. Reducerea la jumătate a cotei părți a Republicii Democrate Germane pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a trupelor sovietice care se află în Germania, este legată de asemenea de considerabila reducere a forțelor armate ale Uniunii Sovietice, inclusiv de reducerea efectivului trupelor sovietice aflate în Germania și de reducerea cheltuielilor comune pentru nevoile militare care decurg din aceasta.

Cele două părți au confirmat de asemenea acordul cu privire la o considerabilă sporire în cursul anului 1956 a livrărilor reciproce peste prevederile acordului comercial în vigoare, inclusiv acordarea de către Uniunea Sovietică Republicii Democrate Germane de valută liberă pentru achiziționarea pe piața mondială a mărfurilor necesare R.D. Germane precum și acordul cu privire la acordarea către R.D. Germană a unui credit pe termen lung în condiții avantajoase.

Au fost examinate și alte importante probleme de colaborare economică între cele două țări în condiții reciproc avantajoase. Părțile au căzut de acord să ia o serie de măsuri pentru folosirea cît mai deplină și rațională a capacităților de producție ale industriei R. D. Germane și pentru sporirea livrărilor reciproce de mașini și utilaj corespunzătoare nivelului tehnicii moderne, precum și a livrărilor de alte produse și materiale.

Ca urmare a înfăptuirii tuturor măsurilor cu caracter economic asupra cărora s-a căzut de acord în cursul tratativelor, Republica Democrată Germană va primi în cursul anilor 1957—1960 mari resurse suplimentare pentru dezvoltarea economiei sale naționale.

Delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane a declarat în cursul tratativelor că succesele realizate de R.D. Germană în dezvoltarea economiei sale naționale și sprijinul frățesc pe care i-l acordă Uniunea Sovietică și țările de democrație populară oferă oamenilor muncii din R.D. Germana posibilitatea să facă un nou pas important pe calea construirii socialismului, al avîntului economic al țării și al ridicării continue a bunăstării poporului.

Părțile și-au exprimat satisfacția în legătură cu dezvoltarea legăturilor științifice și culturale dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Acordul cu privire la colaborarea culturală și științifică dintre cele două țari, încheiat în aprilie 1956, permite folosirea reciprocă mai deplină decît pînă în prezent a realizărilor din domeniul culturii, științei și tehnicii. S-a considerat că este de dorit să se contribuie prin toate mijloacele la o și mai mare lărgire a contactelor dintre instituțiile științifice și oamenii de știință și tehnicienii din U.R.S.S. și R.D. Germană, la un schimb permanent de informații științifice și tehnice, la schimburi de studenți și la înfăptuirea altor măsuri care contribuie la dezvoltarea rodnică a științei și la progresul tehnic al celor două state.

Intre cele două guverne s-a ajuns la un acord asupra problemelor legate de construirea în Republica Democrată Germană a unei centrale atomo-electrice cu o capacitate de 100.000 kW. Potrivit acestui acord, Uniunea Sovietică va acorda ajutor la proiectarea centralei atomo-electrice și va livra Republicii Democrate Germane utilajul și materialele necesare. Acordul asupra acestei probleme a fost semnat de reprezentanții guvernelor celor două state, concomitent cu semnarea prezentei Declarații.

In cursul tratativelor a avut loc un larg schimb de păreri asupra problemelor internaționale care prezintă interes pentru cele două părți. Cu acest prilej s-a stabilit o deplină comunitate de păreri asupra celor mai importante probleme internaționale.

Părțile sînt întrutotul de acord că slăbirea realizată în ultimul timp a încordării internaționale creează o atmosferă favorabilă pentru un acord între state și în primul rînd, între marile puteri în problema dezarmării și a luării unor măsuri eficace în vederea asigurării securității în întreaga Europă. Reducerea forțelor armate ale marilor puteri, interzicerea necondiționată a armei atomice și cu hidrogen, stabilirea unui control eficace asupra aplicării acestor măsuri ar contribui fără îndoială la îmbunătățirea continuă a situației internaționale, la sporirea încrederii și colaborării între state. Cele două guverne consideră că încercările unor state de a face ca problema dezarmării sa depindă de anumite condiții preliminare nu pot decît să împiedice atît rezolvarea problemei dezarmării cît și reglementarea altor probleme politice.

Inițiativa manifestată recent de guvernul Republicii Democrate Germane în domeniul reducerii efectivului armatei populare naționale a R.D. Germane, propunerea guvernului R.D. Germane cu privire la limitarea forțelor armate atît ale Germaniei răsăritene cît și ale Germaniei occidentale și la interzicerea stocării de armament atomic pe teritoriul Germaniei, precum și celelalte măsuri ale guvernului R.D. Germane, în interesul slăbirii încordării în Germania, creează posibilități reale pentru o înțelegere reciprocă între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană asupra problemelor de importanță vitală pentru poporul german.

Guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane au subliniat totodată că introducerea în Germania occidentală a serviciului militar obligatoriu împotriva voinței poporului german, îngreunează serios rezolvarea problemelor naționale ale poporului german, împiedică îmbunătățirea situației politice în Germania și în Europa în general. Răspunderea pentru aceasta revine actualului guvern al Republicii Federale Germane.

Ținînd seama de faptul că Uniunea Sovietică a redus în ultimul timp efectivul trupelor sovietice din Germania cu peste 50.000 de oameni, guvernul U.R.S.S. și guvernul R. D. Germane adresează guvernelor S.U.A., Angliei și Franței chemarea de a reduce și ele efectivul trupelor lor aflate pe teritoriul R. F. Germane pentru ca în viitor să se treacă la evacuarea totală a trupelor străine de pe teritoriul Germaniei. Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane sînt convinse că în prezent, după 11 ani de la terminarea războiului, în condițiile existenței unor state germane suverane care se bucură de o largă recunoaștere pe plan internațional, menținerea trupelor străine pe teritoriul Germaniei nu poate fi considerată drept normală.

Guvernul Republicii Democrate Germane, a declarat că călăuzindu-se de interesele întregului popor german, năzuiește în întreaga sa activitate spre restabilirea unității naționale a Germaniei ca stat liber, iubitor de pace, democrat.

Guvernul sovietic a declarat că are o atitudine de deplină înțelegere și simpatie față de această năzuință a guvernului Republicii Democrate Germane care exprimă aspirațiile naționale juste ale poporului german, și călăuzindu-se în mod consecvent în politica sa de principiul leninist al dreptului națiunilor la autodeterminare, consideră că restabilirea unității statului german este cauza poporului german însuși.

Părțile sînt unanime în ce privește faptul că în condițiile actuale nu există o altă cale pentru unificarea Germaniei în afară de calea tratativelor directe și a acordului între guvernele celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Republicii Democrate Germane își exprimă convingerea că hotărîrile luate în comun în cursul tratativelor vor contribui la întărirea continuă a prieteniei și a colaborării frățești dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, care a pășit ferm pe calea dezvoltării socialiste și vor aduce o contribuție importantă la cauza întăririi păcii și securității în Europa.

Din partea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
Președintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S.
N. A. BULGANIN

Din partea guvernului Republicii Democrate Germane
Primul ministru al R.D. Germane
OTTO GROTEWOHL

Moscova, 17 iulie 1956

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 16 iulie, în Marele Palat al Kremlinului, în sala de ședințe a Sovietului Suprem al U.R.S.S., a avut loc Adunarea Generală ordinară a grupului parlamentar al U.R.S.S. al Uniunii interparlamentare. Deputatul O. V. Kuusinen a fost ales președinte al grupului parlamentar al U.R.S.S., în locul deputatului D. T. Șepilov, numit ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

BUENOS AIRES. — Recent a avut loc la Popayan (Columbia) înmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" lui Baldomire Sanin Oaro, eminent luptător pentru pace, cunoscut scriitor și activist pe tărîm social din Columbia.

LONDRA. — La 15 iulie majoritatea membrilor delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., care se află în Marea Britanie, la invitația parlamentului englez, au vizitat orașul Londra și suburbiile sale.

DELHI. — Partidul Comunist Indian va sărbători între 23 iulie și 1 august în întreaga Indie, 100 de ani de la nașterea părintelui mișcării de eliberare națională a Indiei, Lokanya Tilak.

BONN. — La 16 iulie Departamentul Presei și Informațiilor al guvernului R.F. Germane a dat publicității un comunicat cu privire la tratativele dintre primul ministru al Indiei, Nehru, și cancelarul Republicii Federale al Germaniei, Adenauer.

PEKIN. — In cadrul acordului cultural dintre R.P. Chineză și Iugoslavia, la Pekin a sosit o delegație de 21 de artiști iugoslavi. Printre aceștia se numără cîntăreți cunoscuți din diferite republici ale Iugoslaviei, balerini de la Operele din Belgrad și Zagreb, precum și ansamblul coral din Slovenia, cunoscut în întreaga Europă.

MOSCOVA. — La 16 iulie a început în U.R.S.S. săptămîna filmului belgian, organizată de Ministerul Culturii al U.R.S.S. Se vor prezenta filme belgiene la Moscova, Leningrad, Kiev și Minsk.

ULAN-BATOR. — Răspunzînd invitației guvernului R.P. Mongole, la 16 iulie a sosit la Ulan-Bator, într-o vizită de prietenie, delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

PARIS. — La 17 iulie primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a sosit la Paris.

20 de ani de la începerea războiului din Spania

...Inceputul deceniului al IV-lea al secolului XX. Partizanii libertății din Spania se ridicau cu hotărîre împotriva infiltrării și în țara lor a fascismului care se cuibărise deja în Germania.

În pofida represiunilor la care era supus, proletariatul spaniol ducea o luptă eroică împotriva reacțiunii. Partidul comunist, aruncat în ilegalitate de către guvernul spaniol profascist, a reușit să strîngă în jurul său masele largi populare și să continue lupta pentru democrație. Pe alocuri, în ciuda opoziției liderilor de dreapta ai partidului socialist, a început să se creeze un front unit al comuniștilor și socialiștilor. La sfîrșitul anului 1935 sub puternica presiune a mișcării antifasciste care cuprinsese întreaga Spanie, guvernul spaniol aflat la putere demisionează.

Patrioții spanioli își string tot mai mult rîndurile. Se creează un vast front popular la care au subscris alături de partidele comunist și socialist și partide republicane burgheze pe baza unui program de largi reforme democratice. Unitatea de acțiune a poporului a asigurat victoria electorală a acestui front la 16 februarie 1936, cînd s-a creat în parlament o majoritate de stînga.

În noaptea lui 18 iulie 1936, forțele negre ale fascismului se năpustesc însă cu furie împotriva regimului republican instaurat în Spania. Un grup de generali și ofițeri fasciști acționînd în slujba reacțiunii interne și internaționale deslănțuie rebeliunea care, cu sprijinul masiv de trupe și armament al Germaniei și Italiei fasciste se transformă în război de mari proporții. În aceste momente de grea cumpănă, masele populare sub conducerea neînfricatului Partid Comunist Spaniol s-au ridicat în apărarea cuceririlor democratice, a libertății și independenței.

Cu prețul unor mari jertfe de sînge, poporul spaniol s-a apărat timp de trei ani (1936—1939) împotriva agresiunii fasciste.

Alături de patrioții spanioli s-au aflat — în timpul celor 32 de luni de lupte legendare — mii și mii de voluntari din zeci de țări înrolați în brigăzile internaționale de luptă — expresie vie a solidarității frățești cu lupta dreaptă a poporului din Spania. Peste 500 voluntari romîni, la chemarea Partidului Comunist din Romînia, au plecat în Spania luptînd vitejește cot la cot cu patrioții spanioli.

Desfășurarea ulterioară a evenimentelor arată că intervenția brutală a reacțiunii internaționale în Spania a făcut parte dintr-un plan monstruos de reprimare a mișcării democratice, de înăbușire a luptei de eliberare a popoarelor, de pregătire a unui nou măcel mondial.

Se împlinesc astăzi 20 de ani de cînd poporul spaniol s-a ridicat cu arma în mînă în apărarea demnității, libertății și independenței, înscriind în istoria sa pagini de luptă nepieritoare. În inima poporului nostru este viu sentimentul de admirație față de eroicul popor spaniol care, ținînd piept trei ani agresorilor fasciști, a contribuit la întîrzierea invaziei armatelor lui Hitler în Europa și a atras atenția forțelor înaintate din țările acestui continent asupra pericolului hitlerist — dușman de moarte al vieții și libertății.

Urăm din inimă poporului spaniol succes deplin în realizarea aspirațiilor sale de pace, libertate și democrație.

Procurorul general al R. P. Polone despre ancheta în legătură cu evenimentele de la Poznan

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — După cum transmite agenția poloneză de presă, M. Rybicki, procuror general al Republicii Populare Polone, a dat un interviu cu privire la ancheta în legătură cu evenimentele de la Poznan.

M. Rybicki a arătat că chiar din primele zile după evenimentele de la Poznan a început, sub supravegherea procuraturii Voievodale de la Poznan și a procuraturii generale, ancheta al cărei scop este de a determina toate împrejurările care au dus la evenimentele tragice de la Poznan. În cursul anchetei organele procuraturii separă, în mod cu totul just, pe muncitorii care sub influența nemulțumirilor au participat la demonstrație, de aventurieri, elemente criminale și provocatori instigați de peste graniță.

În timpul tulburărilor cît și după lichidarea lor, arată în continuare Rybicki, organele securității publice și ale miliției civile au reținut cîteva sute de persoane asupra cărora au fost găsite arme sau lucruri furate în cursul tulburărilor, precum și persoane suspectate de a fi atacat clădirile publice și pe membrii securității de stat și ai miliției civile 323 de persoane reținute se află în prezent sub anchetă.

INFORMAȚII

Marți după-amiază, Matti Pyykkö, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei la București, a oferit un cocktail în cinstea delegației de ziariști romîni care au participat la recenta Intîlnire internațională a ziariștilor care a avut loc la Helsinki.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, delegația de activiști ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Ungară în frunte cu Tibor Kiss, responsabil al secției sport, care timp de două săptămîni au făcut în țara noastră un schimb de experiență în problemele organizării odihnei, sportului și turismului.

★

In sala Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală, scriitorul Petru Comarnescu a conferențiat marți după amiază despre viața și opera lui Rembrandt, cu prilejul aniversării a 350 ani de la nașterea marelui pictor olandez.

Conferința a fost însoțită de proiecții.

Au luat parte numeroși artiști plastici, critici de artă, oameni de cultură, studenți.

★

Intre 18 și 21 iulie se desfășoară la Londra Congresul internațional de gastroenterologie.

La lucrările Congresului participă și o delegație de medici din țara noastră alcătuită din: prof. dr. Petre Teodorescu, directorul învățămîntului medical din Ministerul Sănătății, prof dr. Tiberiu Spîrchez, directorul clinicii a 5-a medicală a Institutului Medico-Farmaceutic din București și prof. dr. Pall Doczy de la Institutul de medicină din Tg. Mureș.

(Agerpres)

„Cursa Munților"

PALTINIȘ 17 (Agerpres). — prin telefon:

Competiția ciclistă „Cursa Munților" a continuat marți cu desfășurarea celei mai dificile etape: Orașul Stalin — Sibiu — Păltiniș (174 km.). În cursul acestei etape, cea de a III-a, cicliștii au avut de escaladat renumitul vîrf de la Păltiniș, pe o șosea pietruită în lungime de 20 km. Principalul protagonist al întrecerii a fost dinamovistul N. Maxim, care a inițiat o evadare după numai 5 km. de la plecare. Împreună cu el au părăsit plutonul I. Hora și I. Vasile. Trena impusă de dinamovist n-a convenit lui I. Vasile care a cedat pasul aproape de Rășinari. La sprintul final de la Păltiniș I. Hora l-a învins pe N. Maxim, obținînd o surprinzătoare victorie de etapă. Sub posibilitățile lor s-au comportat C. Dumitrescu care a sosit cu o întîrziere de aproape 35' și I. Constantinescu, pînă ieri purtătorul tricoului galben.

Iată clasamentul etapei: 1. I. Hora (Dinamo) 6h 05'19"; 2. N. Maxim (Dinamo) același timp; 3. I. Vasile (CCA) 6h11'35"; 4. P. Gane (Energia) 6h14'28" e c.

În clasamentul general conduce acum N. Maxim (Dinamo) cu 14 h 07'24", urmat la 36" de I. Vasile (CCA) și la 10'14" de R. Schuster (Dinamo). C. Dumitrescu are o întîrziere de 27'31" față de Maxim.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: **Patria, Doina, Elena Pavel, T. Vladimirescu, Libertății, Olga Bancic**: Chitarele dragostei; **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Alex. Sahia, N. Bălcescu**: Amanții din Toledo; **Republica, București, 23 August, 1 Mai**: Contele de Monte Cristo (seria I-a); **Maxim Gorki**: Valea verde; **Timpuri Noi**: Reportaj din Carpați, Expediția sovietică pleacă în Antarctica, Arta populară chineză, Pentru un trai sănătos, Gîndacul îngîmfat; **Lumina**: Nicolas Nickleby; **Central**: Popescu 10 în control, La mere; **Victoria**: Cavalerul fără lege; **Tineretului**: Pe răspunderea mea; **Alex. Popov**: Marile speranțe; **8 Martie, 8 Mai**: Aventură la castel; **Grivița**: Hamlet; **Vasile Roaită**: Bel-Ami. **Cultural**; Serenada străzii; **Unirea**: Pe răspunderea mea; **Const. David**: Semne particulare; **Arta**: Ganga; **Munca**: Călușeii; **Carpați**: Melodii nemuritoare; **Miorița**: Drum însîngerat; **Moșilor**: Mîine va fi prea tîrziu; **Donca Simo**: Ali Baba și cei 40 de hoți. **N. Grigorescu**: **Ilie Pintilie**: Dragoste pierdută; **Popular**: Umbre în port; **M. Eminescu**: Vagabondul (seria I-a); **Volga**: Carola Lamberti; **Coșbuc**: Dragoste pierdută; **Aurel Vlaicu**: Poemul pedagogic.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52